

Script Stories of love / As you like it

**Creative Executive Office (CEO)
Dennis Molendijk**

**Rijnvis Feithstraat 16 III
1054 TX Amsterdam
Dennis@ceo-online.nl
www.ceo-online.nl**

Stories of love / As you like it

Tijd: Zomer 2002, het is on-Nederlands heet.
Plaats: Een heel klein dorpje in het noorden van Groningen.
Denk aan het Gallisch dorp uit Asterix & Obelix; een vreemd en ongrijpbaar element in een voor de rest strak en vlak landschap.

Personages

De spelers uit de stad:

- Veerle Oeverloos (32): Prima Donna-actrice. Type Elle / Marie-Claire. Opvliegend karakter met een hekel aan improviseren en het platteland.
- Jochem Verhaag (23): Net van de toneelschool en tot ieders verrassing gecast voor de hoofdrol. Onzeker, acné en een vadercomplex.
- Rogier in 't Woud (32): Acteur/regisseur. De Kenneth Branagh van Nederland. Na de onverwachte 1e prijs op het Theaterfestival met zijn debuutregie (Who's afraid of ...)gezien als het nieuwe toptalent. Vooral door hemzelf.
- Kristen Dapper (24): Nerveuze productieleidster, die veel slimmer en knapper is dan haar te grote bril doet vermoeden.
- Fenneke Wolters (31): 'Zwarte' actrice met een bijzondere geschiedenis. Dochter van twee blanke ouders en met een droom ooit zelf te kunnen vliegen.
- Jan (39) & Rien (41) Bergman: Twee zeer onhandige technici van het theatergezelschap. Kunnen niet met en niet zonder elkaar leven.
- 6 acteurs, net van school: Martijn (25), Peggy (24), Marleen (24), Walter (25), Niels (24), Mirjam (26)

De dorpsbewoners:

- Margot Roodbos (39): De melkvrouw van het dorp. Met haar melk is iets bijzonders aan de hand. Ze is super onhandig maar bedoelt het altijd goed. Haar hondje Idefix is wel handig.
- Geert Looman (40): Dominee, weduwnaar en op het moment plaatsvervangend burgermeester. "Regels zijn regels", maar zelf twijfelt hij aan de keuzes in zijn leven.
- Jacob Looman (14): Zoontje van Geert Looman: een etter, een dierenbeul, een zielig ventje.

- Judith Welsma (13): Meisje aan het begin van de pubertijd. Grote vragen over het leven, de liefde en de veranderingen in haar eigen lichaam.
- Wimmie Welsma (41): Vijf jaar geleden vertrok haar man voor sigaretten. Sindsdien 'runt' ze het boerenbedrijf in haar eentje. "Geen enkele man kun je vertrouwen".
- Han Roelfsma (49): Boer met gokschulden en wapperende handen.
- Anneke Roelfsma-Blok (39): Boerin tegen wil en dank. Vangt letterlijk de klappen op om haar grootste bezit, haar vier dochters, te beschermen.
- Else (19), Lisa (17), Anne (15) en Eva (15) Roelfsma:
De vier prachtige dochters van Han en Anneke Roelfsma
- Peter (37), Joep (37) en Viggo (34):
Boerenknechten. Ondanks hun leeftijd de lummels van het dorp.
- Lotje van Laren (28): Schooljuf en zeer verdienstelijk kunstenaar (keramiek). Geeft wekelijks en vrijwillig boetseerles aan een aantal vrouwen uit het dorp.
- Wolter Middema (26): Assistent van de dorpsmid. Knap, gespierd en erg verlegen. Neemt alles letterlijk. Niemand heeft hem ooit zien lachen om een grap.
- Koos (een varkentje): Eigendom van / wordt verzorgd door Judith Welsma.

Vreemdelingen van buiten:

- Frank Lasso (31): Schuldeiser van malafide gokbedrijf (paarden). Citeert graag uit grote Hollywoodfilms en imiteert verdienstelijk Robert de Niro.
- Waldemar Tersteeg (28): Zwerver van goede komaf. Gestudeerd (Engels en Nederlands), met een voorliefde voor Shakespeare.
- Ludo de Vlaeming (36): promiscuë Vlaming. Net verlaten door de liefde van zijn leven (Bo, 26) vanwege zijn 'faux pas' met Jacqueline (19).

Stories of love / As you like it

Het geluid van een elektrisch motortje dat op volle toeren draait. Steeds luider.

Beelden. Een overzicht van het Groningse platteland op grote hoogte: akkers, sloten en wegen. Plotseling een vrije val. *Zoom in* tot ongeveer vijftig meter boven de grond. De camera volgt een weg langs akkers, boerderijen en een bos. Er is nauwelijks verkeer. We passeren een rode 2CV, later een wielrenner en nog later een melkkar. Er staat een vrachtwagen langs de weg met de motorkap open. De weg maakt een scherpe bocht naar links. Wij gaan rechtdoor. Scheren over de toppen van een dicht bos. Dan, plotseling een riviertje. Opnieuw een vrije val tot ongeveer twee meter boven het water. We slingeren, volgen het water. Voor ons ineens een groep kanovaarders. We scheren vlak over de hoofden.

EEN KANOVAARDER Jezus-kut.

Dan schieten we omhoog, ontwijken een brug over het water. Op een weggetje langs de oever staan drie mannen met geweren. Eén van hen schiet in onze richting als een kleiduifschutter. Mis. Even verder halen we een meisje in dat op volle snelheid fietst. Steeds weer kijkt ze naar ons op. Aan haar stuur vastgebonden zit een kastje met een grote antenne. Opnieuw een ruk omhoog. Een korte strook bos, dan een weiland en een boerderij. We maken hoogte. Plotseling hapert het geluid. Dan stopt het. Vrije val loodrecht op het weiland af. Zwart

1.1 EXT. VOOR EEN BOERENSCHUUR DAG

Boer Roelfsma en verkoper Frank Lasso praten.
In het weiland achter hen ligt een neergestort, rokend modelvliegtuigje.

HAN ROELFSMA
Ik kan het niet betalen

FRANK LASSO
Dan kan ik je niet meer beschermen

HAN
Volgende week ...

FRANK
...hebben ze je ribben gebroken

HAN
Er moet toch een oplossing zijn. (Frank zwijgt)
Luister...kom vanavond terug ...voor het diner (aarzelt) ...
Ik heb vier dochters...

Frank kijkt Han strak aan. Deze slaat zijn ogen neer, schopt wat steentjes weg.

FRANK

Hoe laat?

HAN

Acht uur.

Frank loopt zonder verder wat te zeggen naar zijn VW-Golf cabrio en scheurt met slippende banden weg. Hij passeert Judith Welsma, die aan komt fietsen.

Judith Welsma rijdt het weiland in en laat haar fiets vallen bij het neergestorte vliegtuigje. Beteuterd bekijkt ze de resten. Op de achtergrond zit boer Han tegen een band van zijn tractor.

2.1 EXT. OP EEN WEG DAG, FELLE ZON

Kristen Dapper rijdt in haar rode 2CV met (te) grote snelheid door de bocht. De wagen slingert. Boven het geluid van de motor en het open dak uit, zingt ze met de radio mee: "Halleluja, it's raining men". De Eend zit bomvol met vreemde attributen die boven- en achterlangs uitsteken. Onder andere een hobbelpaard, een rolstoel, een vogelkooi en een grasgroen tapijt. Naast haar op de voorbank zit een geit.

2.2 EXT. LANGS DE WEG DAG

Jan en Rien Bergman staan over de motorkap van hun vrachtwagen gebogen. Ze krabben zich achter de oren. Plotseling raast de rode Eend voorbij. Jan en Rien zwaaien met beide armen. In de verte komt de Eend in een stofwolk tot stilstand, rijdt dan achteruit terug. Kristen stapt uit. De geit steekt haar kop uit het raampje.

2.3

Jan, Rien en Kristen kijken zwijgend in de motorkap. Drie paar brillen.

KRISTEN

En de benzine?

Jan en Rien kijken haar verwonderd aan. Dan geeft Jan Rien een klap om de oren.

3.1 EXT. OP DE WEG DAG

Margot Roodbos zit achter het stuur van haar melkkar. Zij zingt luidkeels: "Are you lonesome tonight". Haar hondje Idefix zit naast haar en zingt mee.

3.2 EXT. OP DE RIVIER DAG

We zien vijf kano's waarin in totaal tien personen. In de voorste twee kano's peddelt Rogier in 't Woud samen met Marleen, en Fenneke Wolters samen met Peggy. In de laatste kano zit Veerle Oeverloos voorin, achter haar Jochem Verhaag. Jochem is rood bezweet. Veerle peddelt niet.

Rogier praat tegen het décolleté van Peggy in de kano naast hem.

ROGIER

Iedere regisseur die déze Shakespeare doet, móet zich afvragen waar het bos, Arden of Feversham, voor staat. Personages trekken vanuit de stad naar het bos. Cultuur en natuur. Begrijp je.

In dat bos gelden andere wetten, nieuwe regels. Een nieuw Utopia. En wát is dat voor ons? Europa? De XTC-roes? Grenzeloze sex? (Peggy hangt aan zijn lippen. Fenneke peddelt gestaag door.)

3.3

VEERLE

Aansteller! Eén succesje en de kleuters hangen aan zijn lippen.

JOCHEM (hijgend)

Maar het was toch ook jouw succes?

VEERLE

En nu dit. “Vanwege het groepsproces”. “Een rituele tocht van de stad naar ...”

Een gewerschot. Iedereen schrikt.

ROGIER

What the fuck ... (een tweede schot)

VEERLE

Jezus Christus.

3.4

Op de leuning van de brug staan drie bierblikjes. Een derde schot. Nu staan er nog twee.

3.5

JOCHEM

Ze schieten. Ze schieten op ons!

Een vierde schot. Een kogel kaatst tegen een muur van het gemaal op de oever van het riviertje, verandert van richting en vliegt recht op Jochem af. Deze weet nog net op tijd te bukken.

JOCHEM

Ze schieten!

Iedereen peddelt als gekken. Kano's vliegen alle kanten uit. Verwarring.

De kano van Jochem en Veerle raakt behoorlijk uit koers. Plotseling raken ze in een stroomversnelling bij het gemaal. Veerle schreeuwt, de anderen kijken verschrikt om.

VEERLE

Roeien man!

Jochem probeert wanhopig de kano terug op koers te brengen. In zijn eentje lukt dat niet. Veerle scheldt hem de huid vol. Ze slaat hem met haar peddel. De kano komt vast te zitten in de roosters van het gemaal en dreigt te kantelen. De situatie is kritiek. Nu schreeuwt Jochem ook. De andere kano's zijn al ver weg.

3.6

Margot rijdt op de weg langs het water en ziet in de verte de onrust. "Shit". Ze geeft gas, stopt tegenover het gemaal en springt uit de wagen. Ze haalt uit de laadbak vol met melkflessen een bundel touw. Onhandig rolt ze het touw uit en dan weer op. Ondertussen geeft ze Jochem en Veerle instructies.

MARGOT

Ok. Hier komt ie ...

Ze gooit het touw. Veel te ver stroomafwaarts. "Shit".

Idefix springt het water in en - zo klein als hij is - zwemt naar het touw, pakt het in zijn bek en spartelt tegen de stroom in naar de kano. Jochem pakt het touw en bindt het trillend om zijn middel.

Op de oever trekt Margot uit alle macht aan het touw. Jochem wordt roder en roder. Veerle kijkt hem verbijsterd aan. Dan komt de kano los. Eenmaal vrij, trekt Margot hem eenvoudig naar veilig water. De andere kano's zijn inmiddels weer terug.

ROGIER

Alles ok?

VEERLE

Klootzak

3.7

De situatie is weer kalm. De kanovaarders bedanken Margot uitvoerig en varen door. Margot zwaait hen uit, met Idefix vrolijk blaffend in haar armen.

3.8

Even voorbij de brug staan Peter, Joep en Viggo langs de oever. Ze hebben geweren in hun hand. Ze grijnzen wanneer de vijf kano's passeren. Joep richt zijn geweer op de groep. Iedereen duikt weg.

VEERLE

Waag het eens, jongetje. Ik ruk de ballen van je lijf.

4.1 EXT. OP DE WEG DAG

Een wielrenner in volledig geel tenue raast over de weg op een gele racefiets. Ludo de Vlaeming fietst alsof zijn leven er vanaf hangt. Hij schiet een bocht in en moet vol in de remmen. Midden op de weg ligt de fiets van Judith Welsma. Ludo ontwijkt de fiets, raakt in de berm en rijdt lek. Een harde Vlaamse vloek "...@...*..†††..••†..†"
Ludo zoekt woedend de eigenaar van de fiets.

4.2

Judith zit op haar knieën in een modderpoel voor een varkenshok. Ze huilt. In haar armen houdt ze een jong varkentje (Koos). Op de rug van het beest heeft iemand met rode verf FUK geschreven.

LUDO

Is die fiets van jou?

JUDITH

Ja.

LUDO (ziet Judith huilen, ziet dan Koos)

Oh ... ook van jou?

Judith knikt. Ludo aarzelt tussen boos of sympathiek, dan:

LUDO

Laten we hem wassen.

4.4

Judith en Ludo zitten beiden op hun knieën. Koos zit onder het zeepsop. Ludo en Judith boenen als gekken. Judith huilt nog steeds. Om haar op te vrolijken begint Ludo een zeepsop-gevecht.

Judith staat haar mannetje. Lachend bevecht ze Ludo. Ook Koos lijkt het weer naar zijn zin te hebben.

4.5

Koos, Ludo en Judith zitten onder de modder en zeepsop. Judith pakt vanachter het varkenshok een waterslang. Ze spuit eerst Koos, dan Ludo schoon. Dan neemt Ludo de slang en richt de straal op Judith. Waterspetters glinsteren in de zon.

4.6

In de verte ziet Judith een jongetje (Jacob) met een spuitbus rode verf een stopbord volspuiten.

JUDITH

Klootzak!

Ze pakt een stuk steen en gooit deze in zijn richting. Ook Ludo gooit een steen. Dan nog één, en nog één. Jacob vlucht verschrikt weg. Een paar keer kijkt hij om en steekt provocerend een vinger omhoog. Zijn wijsvinger.

4.7

De racefiets van Ludo staat op zijn kop. Hij plakt zijn band. Judith zit naast hem. Ze hebben een goed gesprek.

JUDITH
Hoe duur is die fiets?

LUDO
40.000

JUDITH
Duh!

LUDO (kijkt verbaasd)
Frank. 40.000 Frank. Dat is ... 2.000 gulden.

JUDITH
Heb jij een vriendin?

LUDO
Tot voor drie weken wel ja.

JUDITH
Lag het aan jou, of aan haar?

LUDO
Heb jij geen vriendje?

JUDITH
Geen enkele man kun je vertrouwen.

LUDO
Precies...

Hoe oud ben jij?

JUDITH
Dertien. En jij?

LUDO
Zesendertig. Ik heet Ludo.

JUDITH
Judith ...

Ludo, weet jij wat fellatio is?

5.1 EXT. NAAST DE RIVIER. DAG

De kano's komen aan op de plaats van bestemming; een prachtige plek in een bocht van het riviertje. Aan de ene kant bos, aan de andere kant een weiland, een oude molen en een grote hooischaar.

De kano's naderen de oever. Veerle blijft zitten. Jochem springt in het water en zakt tot aan zijn knieën weg. Met moeite duwt hij de kano op het droge. Veerle stapt uit en loopt direct op Rogier af.

VEERLE

Ik kan niet geloven dat jij me dit aandoet.

ROGIER

Dit wordt echt heel bijzonder.

VEERLE

Jij en de jungle?! Wat is dit? De grote schoonmaak! Na mij nu ook de driesterrenhotels bij het straatvuil? En...

ROGIER

Als ik me niet vergis was het j'ouw horizon die we moesten verbreden. Toch?

VEERLE

... En verdomd, bij het pakket minderjarige meisjes zat een gratis kampeerset. (dan serieuzer)
Jochem kan het niet Rogier. Hij is te jong. Hij staat strak van de spanning. Hij gééft niet voldoende... En dan zo'n puist op zijn lip.

5.2

De kanovaarders / toneelspelers inspecteren in kleine groepjes het terrein. Jochem en Fenneke lopen samen op.

JOCHEM (kijkt naar Veerle en Rogier)

Bitch!

FENNEKE

Laat je niet kisten door onze Prima Donna. Blijf jezelf.

5.3

De rode Eend komt hortend en stotend het terrein opgereden. Daarachter de vrachtwagen. Kristen, Jan en Rien stappen uit. Tevreden kijkt Kristen naar de toneelspelers die een plek vinden in het prachtige landschap. Enthousiast begroet ze Rogier.

ROGIER

Wat is dit? (wijst op de overvolle Eend)

KRISTEN

Rekwisieten.

ROGIER

Een geit?

KRISTEN

Betsie.

ROGIER

Een geit!

KRISTEN

Ze heet Betsie.

ROGIER

Een geit. Ik vraag dieren voor in een bos en jij komt met een geit!
Geen uilen, geen herten, geen eekhoorns, geen paarden. Nee, een
levende geit.

KRISTEN

Paarden leven ook niet in een bos.

ROGIER

Don't you get smart with me.

5.4

Melkvrouw Margot komt aangereden met haar kar. Samen met Idefix begroet ze enthousiast enkele spelers. Ze geeft Kristen een hand, dan Rogier.

MARGOT

Ik wist niet dat jullie het waren. Wat een leuk idee die kano's. Margot
Roodbos.

KRISTEN

Kristen Dapper. Dit is onze regisseur, Rogier in 't Woud.
Zijn idee, dat van die kano's.

MARGOT

Welkom in ons dorp.

Dominee Geert Looman komt aangefietst met een verhit hoofd.

MARGOT

Oh – jee. (Geert Looman zet zorgvuldig zijn fiets op slot)

GEERT LOOMAN

Dit gaat dus niet!

ROGIER / KRISTEN

Wat?

GEERT

Jullie zouden je eerst bij mij melden. Dát was de afspraak.

ROGIER

Who the fuck is deze ...

GEERT (negeert Rogier, tegen Kristen)

Looman. Dominee én waarnemend burgemeester.

MARGOT

Geert, ze zijn gewoon wat eerder dan ver...

GEERT

Regels zijn regels. Ik ga over de vergunningen.

Jan en Rien onderbreken aarzelend het gesprek.

RIEN

Weet u misschien waar we twee-twintig kunnen vinden?

GEERT

Dit is een weiland, geen kermis.

MARGOT

Geert, ze zouden de noodgenerator van de kerk gebruiken.

GEERT (tegen de anderen)

Mevrouw Roodbos weet heel goed dat daar geen sprake van kan zijn.

MARGOT

Ach, Geert...

GEERT

Looman, dominee Looman.

Ze worden opgeschrikt door een ijzingwekkende schreeuw.

5.5

In de hooischuur staat Veerle. Ze kijkt omhoog. Ze schreeuwt de longen uit haar lijf. Hysterisch.

Boven op de hooizolder zien we Waldemar Tersteeg. Een zwerver die, zo te zien, net wakker is. Hooi steekt in zijn lange, wilde haren. Hij wrijft de slaap uit zijn ogen. Doordat hij alleen een T-shirt aanheeft, kijken we door deze handeling vol tegen zijn geslacht aan. Veerle gilt als een speenvarken. Waldemar kijkt haar aan alsof ze van Mars komt. Dan begint ook hij ineens te gillen. Hij imiteert Veerle; haar stem, haar gebaren. Veerle valt even stil, dan gilt ze nog harder dan tevoren. De anderen stormen de schuur binnen.

GEERT (opgewonden)

Wie bent u?

Waldemar kijkt het plotselinge gezelschap verbaasd aan.

GEERT

Dit is privé-terrein. U heeft hier niets te zoeken.
Ik geef u dertig seconden om te vertrekken.

5.6

Terzijde tussen Kristen en Margot. Ze kijken naar het verwijderen van de zwerver die, in het voorbijgaan, Veerle nóg een keer laat schrikken.

KRISTEN (over Looman)

Jezus, wat een engerd.

MARGOT

Vroeger, als jongen, kon je met hem lachen. Wij tweeën zaten samen in een skif, zo'n roeiboot. Hij was de beste, maar wij verloren altijd. Door mij. Ik had te veel passie en te weinig techniek...
Tien jaar later kwam hij terug in het dorp en alles was anders.
Getrouwd, een zoon en, hoe zeg je dat, teleurgesteld.
Hij is te hard voor zichzelf...
Het hele jaar heeft hij het dorp in een ijzeren greep. Het hele jaar minus één dag.

KRISTEN

Heksennacht?

MARGOT

Precies, Heksennacht.

5.7 EXT. IN HET WEILAND, EEN TRACTOR STAAT NAAST DE 2CV.

Waldemar loopt glimlachend en kalm uit de schuur. Hij draagt een rugzakje. De anderen volgen hem. Veerle jaagt hem weg, alsof hij een vieze hond is "Tschschtt".

Vlak bij de Eend zit geit Betsie, gekleed in een FC-Groningen shirt, vastgebonden op één van de rekwisieten: de rolstoel.

Viggo, met ontbloot bovenlijf, 'danst' achtjes met de gillende geit in de rolstoel. Joep en Peter moedigen hem aan.

Fenneke reageert het snelst van de groep en komt naar Viggo toegerend.

FENNEKE

Stop daarmee. Nu!

VIGGO

Ah, kijk, geiten en apen.

FENNEKE

Wát zeg je?

Op de achtergrond zien we Jan en Rien rommelen bij een waterreservoir.

VIGGO

Het lijkt de ark van Noah wel.

Fenneke verrast Viggo met een bliksemsnelle judo-houdgreep. Ze draait zijn rechterarm pijnlijk op zijn rug en fluistert hem woedend in zijn oor:

FENNEKE

Durf jij te suggereren dat deze geit hier minder verstand heeft dan jullie drie bij elkaar opgeteld?

Nog één keer zo'n geintje en ik rijg je aan het braadspit. Opedonderd.

Onder de indruk, maar quasi stoer, vertrekken Viggo, Joep en Peter met hun tractor. Joep zwaait met zijn geweer. Jochem zoekt dekking achter Veerle. Op veilige afstand roept Viggo:

VIGGO

Hé, en mijn shirt dan. (Fenneke steekt haar middelvinger omhoog)

Ik maak je af de 21e. Ik zweer het. (hij maakt een obscene gebaar)

ROGIER

Waar slaat dat op?

MARGOT

Het sporttoernooi. De 21e, 's middags. Hij is de snelste van het dorp.

ROGIER (tegen Kristen)

Een sporttoernooi?

KRISTEN (ongemakkelijk)

Dat moest ik je nog vertellen.

ROGIER

Een sporttoernooi!

VEERLE

Over mijn lijk!

We horen een metalen klap.

5.8

Jan en Rien kijken verbaasd omhoog. Er is zeker iets misgegaan, want een fontein van water spuit twee/drie meter omhoog.

Geert Looman, Margot en Idefix komen aangerend. Geert weet wat er aan de hand is. De waterkraan die normaal op één meter hoogte staat, ligt nu op de grond. Een pen van het

scharnier is gebroken. Samen met Margot duwt Geert de stang met de waterkraan terug omhoog. Margot trekt aan de 'lage' kant en wordt kletsnat. Hoe natter ze wordt, des te harder moet ze lachen.

GEERT (sist)

Ik wist dat dit een heel slecht idee was, Margot.

Dan glippen Margots handen los. Beiden vallen ze achterover. Opnieuw spuit het water omhoog.

6.1 EXT. OP EEN LANDWEG DAG

Judith en Ludo lopen over de weg, hun fietsen in de hand.

JUDITH (zucht)

In dit dorp gebeurt nooit iets.

LUDO

Amai, dat klinkt als het paradijs.

JUDITH

Duh!

LUDO

Nee, ik zweer je, ik wil alleen nog maar rust en eenzaamheid. Aan mijn lijf geen polonaise meer. Deze fiets hier wordt mijn minnares.

JUDITH (wijst op een aanplakbiljet)

Ben jij hier nog de 21^e?

LUDO

Wat is dat 'Heksennacht'?

JUDITH

Dat is cool. De dorpingen vechten dan tegen alle vreemdelingen. Iedereen die niet in het dorp geboren is. Ze noemen het Heksenjacht. Het is een toernooi. 's Avonds is het feest, ter verbroedering. Tot het licht wordt. Het is de kortste nacht...
Er zijn dit jaar toneelspelers uit de stad.

LUDO

Amai, dan ben ik weg.

7.1 INT. IN EEN VERDUISTERD KLASLOKAAL DAG

We zien een dia van een beeldhouwwerk van Rodin; een mannelijk naakt in brons gegoten. Lotje van Laren kijkt glimlachend naar de vrouwen die in een halve cirkel om haar heen zitten. Het zijn vrouwen uit het dorp. Onder andere Wimmie Welsma, de moeder van Judith, en Else, Lisa, Anne en Eva Roelfsma, de vier dochters van boer Han.

LOTJE

Tot zover de theorie dames, nu de praktijk.

Lotje trekt een zwarte doek weg en schuift de gordijnen open. In het felle zonlicht zien we een mannelijke paspop lui op een stoel zitten. Hij draagt alleen een zonnebril. De hele klas lacht opgewonden, Anne en Eva enigszins verlegen.

WIMMIE WELSMA

Mmmm, sexy!

LOTJE

Jullie hebben een half uur de tijd om deze dode materie tot leven te wekken. Succes.

Enthousiast gaan de dames aan de slag met hun klompen natte klei. Lotje kijkt geamuseerd naar de ijverige vrouwen. Daarna staart ze uit het raam. De dorpsstraat ligt verlaten in de zinderende hitte. Alleen de kleine Jacob Looman fietst verveelde rondjes om een lantaarnpaal.

De deuren van de smederij staan open. Wolter Middema slaat, met ontbloot bovenlijf, een hoefijzer bij het vuur. Lotje bestudeert zijn krachtige armen en de bewegingen van zijn rugspieren. Zweet gutst van zijn lichaam. Lotje volgt met haar blik één druppel vanaf de nek, tussen de schouderbladen door, over de rug tot aan de scheiding van broekrand en bilnaad.

8.1 INT. IN DE BOERDERIJ VAN ROELFSMA AVOND

Frank Lasso zit aan tafel bij de Roelfma's. De stemming is om te snijden. Niemand spreekt, niemand eet, behalve Frank. Spaghetti Bolognese.

Han en Frank zitten tegenover elkaar aan de kopse kant van de tafel. Links van Frank zitten Else en Lisa. Rechts Anne, Eva en de vrouw van Han, Anneke. Haar blik is voortdurend op Frank gericht. Ze heeft een blauw oog en bloeddoorlopen ogen.

8.2

Later. Frank is klaar met eten. Han gebaart zijn dochters van tafel. Ze gaan voor de haard staan. Vier op een rij.

Frank bestudeert de meisjes van dichtbij. Hij is ontspannen. Hij geniet hiervan. Geeft Lisa een knipoog. Deze slaat haar ogen neer.

HAN

En? ...

Frank draait zich naar hem om. Hij knikt en wijst langzaam naar de enige vrouw in huis; naar Anneke.

8.3

Even later. Anneke trekt haar jas aan. In de deuropening kijkt ze nog even om naar haar vier dochters en de verbijsterde Han. Dan loopt ze naar buiten, naar Frank Lasso, die een sigaret opsteekt in zijn witte VW-Golf cabrio.

9.1 EXT. IN DE HOOISCHUUR LAAT IN DE AVOND

Als een roofvogel zit Fenneke op een balk hoog in de schuur. Ze bekijkt de activiteiten onder haar. Enkele spelers maken zich op om te gaan slapen en rollen slaapzakken uit. Rogier heeft nog wat acteertips voor Marleen en Peggy. Veerle heeft ruzie met Kristen.

VEERLE

Ik kan toch niet in een schuur gaan slapen!

Jochem staat in een hoek met een mobiele telefoon. In zijn hand een tandenborstel, zijn mond nog vol tandpasta.

JOCHEM (fluistert)

Ja, papa. Ik heb genoeg pillen bij me. Ja, tweemaal per dag, dat weet ik papa ... Papa ik ben 23 ... Ja, doe ik. Trusten. Zoen aan mam.

9.2 INT. IN HET HUIS VAN WIMMIE EN JUDITH ZELFDE TIJD

Judith slaapt. Ze heeft de gele wielerpet van Ludo op haar hoofd. Wimmie staat in de deuropening en kijkt trots en vertederd naar haar dochter. Ze geeft haar een zoen en trekt het dekbed recht.

9.3 EXT. EEN OPEN STUK BOS ZELFDE TIJD

Ludo zit, nog steeds in wielertenuue, voor zijn tentje bij een kampvuur. Hij drinkt een cognacje, rookt een joint.

In zijn hand het aanplakbiljet van de Heksennacht. In gedachten verzonken rolt hij het affiche op en houdt het in het vuur.

9.4 INT. IN HET HUIS VAN GEERT LOOMAN ZELFDE TIJD

Geert Looman staat voor zijn fornuis. De melk kookt over, maar hij merkt het niet. In zijn ogen staan tranen.

9.5 INT. IN HET HUIS VAN MARGOT ROOBBOS

Margot ligt in bed. Ze snurkt. Op haar bed ligt een opengeslagen boek 'Wilde nachten in Mexico'.

Idefix springt op het bed en ziet Margot slapen. Met een poot duwt hij de schakelaar van de lamp op het nachtkastje uit.

Zwart.

Margot Roodbos zet vier melkflessen voor de deur van de boerderij. Ze hoort gesnurk. Ze kijkt door de brievenbus. Boer Han is naast een kruk op de grond in slaap gevallen. Hij draagt nog steeds de kleren van de avond daarvoor.

Een witte VW-Golf komt met grote vaart het erf op gereden. De muziek staat hard. Madonna. Anneke Roelsma-Blok is tipsy en lacht uitbundig.

ANNEKE

Nog een!

FRANK

Ok ...

“So you’re a killer? ... Let me see your warface.”

ANNEKE

Wat?

FRANK

“You got a war face?” (vlak bij Annekes gezicht)

“Aaaaaaagggghhhh! That’s the war face.”

ANNEKE (probeert hem te imiteren)

Aaaaaaagggghhhh!

FRANK

“Bullshit! You didn’t convince me. Lemme see your real war face.”

ANNEKE (schreeuwt)

Aaaaaaagggggghhhh!

FRANK

“You don’t scare me. Work on it.”

ANNEKE

Yes sir. (ze lachen)

FRANK

Full Metal Jacket. Stanley Kubrick. 1987.

Frank buigt zich naar voren en zoent Anneke vol op de lippen. Deze moet lachen. Kijkt dan Frank verbaast aan. Ze likt haar lippen alsof ze een nieuwe smaak proeft. Ze kijkt naar de boerderij en ziet Margot en Idefix vol verbazing kijken. Snel stapt ze uit en loopt weg. Na enkele meters stopt ze, keert zich om en staart naar Frank. Frank staart terug. Langzaam draait hij Madonna zachter. Anneke zwaait met alleen haar vingers. Dan stapt ze kordaat naar de voordeur. Voordat ze de sleutel in het slot kan steken, gaat hij open. Zwijgend laat Han Anneke binnen.

Judith Welsma zit op een hek en kijkt naar de aanvang van de repetities. Het varken Koos is met een rode halsband vastgebonden aan hetzelfde hek. Ook de geit Betsie is in de buurt. Ze kijkt argwanend naar Koos.

VEERLE (in de rol van Rosalinde)

Ben jij diegene die aan de bomen verzen hangt, waarin een zekere Rosalinde zo bewonderd wordt?

JOCHEM (in de rol van Orlando)

Ik zweer u, jonkvrouw ...

ROGIER

Jonkheer!

JOCHEM

Shit... Ik zweer u, jonk*heer*, ik ben het. Ik ben die ongelukkige.

VEERLE

Maar bent u werkelijk zo verliefd als uw rijmen doen geloven?

JOCHEM (kijkt in zijn tekst)

Geen woord kan uitdrukken hoe erg.

VEERLE (trekt alle acteerregisters van verleiding open)

Liefde is waanzin en verdient – geloof mij – net zo goed een donkere cel en de zweep als iedere andere dwaasheid. De reden waarom ze niet getuchtigd en genezen wordt, is dat deze waanzin zo algemeen is, dat zelfs de tuchtmeesters verliefd zijn.

Veerle likt aan Jochems oor. Hij wordt roder en roder. Veerle knipoogt naar de andere spelers. Ze lachen. Kristen windt zich op over het gedrag van Veerle. Ze bijt haar nagels. Rogier gebaart Veerle door te gaan.

VEERLE

Toch is genezing mogelijk.

JOCHEM (stottert)

Heeft u wel eens iemand weten te genezen?

VEERLE

Jawel, één. En wel op deze wijze. Luister. (fluistert in Jochems oor) Hij moest zich inbeelden dat ik zijn liefste, zijn gebiedster was. Ik dwóng hem mij alle dagen het hof te maken. (ze bijt in zijn oor) En hoewel ik zelf maar een eenvoudige boerenknaap ben wisselde ik elke dag van stemming; de ene keer lachend, dan weer huilend, bedroefd, verwijfd, veranderlijk, vol vurige verlangens, trots, kuis, grillig. Van elke emotie iets, maar geen enkele hartstocht was oprecht. De ene keer verleidde ik hem, de dag daarna deed hij me walgen. (kijkt

naar een puist op Jochems lip) Ik hilde oprechte tranen, om hem even later te bespugen. (spuugt) En zó genas ik deze verliefde dwaas. Hij trok zich terug uit het wilde leven en ging verder als monnik door het leven. Zo zal ik ook u genezen, wanneer u in mij niet een schaapsherder maar Rosalinde wilt zien.

JOCHEM

Ik begrijp het gewoon niet

VEERLE (geïrriteerd)

Je moet niet begrijpen, maar voelen.

JOCHEM

Een boerenknaap? Een Schaapsherder? Ik zie toch alleen maar Rosalinde.

ROGIER (geforceerd vriendelijk)

Je weet wat 'sexual disguise' is?

VEERLE

Jezus.

JOCHEM

Eh ...ja.

VEERLE (luid tegen Rogier)

Ik zit hier van alles te geven, en er komt niets terug.
Ik heb het je gezegd, hij kan het niet.

Jochem draait zich als door een wesp gestoken om. Tranen springen in zijn ogen.

ROGIER

Tien minuten pauze. (sist naar Veerle)
Kreng.

VEERLE(loopt boos weg)

Amateur.

KRISTEN (loopt achter Veerle aan)

Dit is toch niet nodig.

VEERLE (kijkt niet om)

Regel jij maar een fatsoenlijk bed, meisje, dan praten we verder.

12 EXT. HET BOERENERF VAN DE ROELFMA'S DAG

Jan en Rien lopen het erf op. Bij de hooischaar zijn de vier mooie dochters aan het werk. Nieuwsgierig bekijken ze de mannen. Deze staan als aan de grond genageld. Nerveus door de plotselinge combinatie van hooi, felle zon, zomerse jurkjes en bezwete jukbeenderen.

JAN
Eh ... heeft u misschien twee-twintig?

13.1 EXT. BIJ DE TENT VAN LUDO DAG

Ludo ligt nog te slapen naast zijn tent. Het varkentje Koos lebbert aan zijn teen. Ludo schrikt overeind.

JUDITH
Verse melk. (ze drinkt uit een melkfles, geeft hem dan aan Ludo)
Lekker!

LUDO
Ook goedemorgen.

JUDITH
Ik wil je wat vragen ... en je mag niet liegen.

LUDO
Amai.

JUDITH
Waarom zijn mannen niet te vertrouwen?

LUDO (lacht, drinkt eerst wat melk, dan serieus)
Voor mannen is het nooit genoeg. Ze jagen op meer dan ze kunnen vasthouden. Ze zijn dom, blind en geil.

JUDITH
Kan ik jou vertrouwen?

LUDO
Nee.

JUDITH
Ik wil leren zoenen.

LUDO
Dat hoeft je niet te leren.

JUDITH
Wil jij het me leren?

LUDO
Judith, ik ben zesendertig. Ik heb net wakker, heb me niet geschoren, stink naar knoflook en ben niet te vertrouwen. Dat lijkt me iets teveel gevraagd.

JUDITH

Je vindt mij niet aantrekkelijk.

LUDO

Jawel. Je bent bijzonder ...eh ... en je bent dertien!

JUDITH

Durf jij mij te vertrouwen.

LUDO

Natuurlijk.

Judith knielt voor Ludo neer en zoent hen twee/drie seconden op de mond.

LUDO

Dat is geen zoenen! Dat is meisjesgepruts. Wat voor een films kijk jij?
Je moet je tong gebruiken.

Ludo doet het voor in de lucht. Het ziet er belachelijk uit. Judith gaat naast hem zitten en doet hem na.

14.1 EXT. IN DE BUURT VAN DE RIVIER DAG

We zien een kikker in slow motion draaien en tolleren in de lucht. Eerst omhoog, dan omlaag. We horen een suizend geluid. Dan zien we de kikker (nog steeds in slow motion) ernstig vervormen wanneer hij het blad van een tennisracket raakt.

14.2

Margot Roodbos komt aangereden in haar melkcar. Met een enorme vaart komt er iets recht op haar afgevlagen. Met een slingerbeweging weet ze het te ontwijken. In de verte ziet ze Jacob Looman met een tennisracket bij de oever van het riviertje. Margot vloekt en geeft gas. Vóórdat Margot kan uitstappen, springt Idefix van de car en bijt zich vast in de billen van Jacob. Deze gilt en probeert het hondje met het tennisracket te vergeefs van zich af te slaan. Dan holt hij jammerend weg.

MARGOT (schreeuwt hem na)

Hoerenjong!

Ze heeft het nog niet gezegd, of ze schrikt van haar eigen woorden.

14.3

Een postbode komt aan gefietst. Hij zingt luidkeels. "I don't know how to love him" (uit Jesus Christ Superstar). Hij knikt vriendelijk naar Jacob. Deze richt zijn tennisracket op de man en imiteert een mitrailleur: "Tatatatata ...". De postbode glimlacht naar de jongen en wuift naar hem.

JACOB

Homo!

14.4

De postbode begroet Margot en overhandigt haar een brief. Zij geeft hem een fles melk. Zij leest, hij drinkt.

Margot kijkt verschrikt op van de brief. Er is iets mis. Ze leest hem nogmaals. Wanneer ze weer naar de postbode kijkt zien we de tranen op haar wangen.

15 EXT. OP EEN BOSPAD DAG

Judith trekt Ludo achter zich aan. Koos volgt.

JUDITH

Kom nou!

LUDO

Kalm meisje, ik ben op vakantie.

JUDITH (stopt plotseling, draait zich om)

Wie houd jij voor de gek? Jij bent een man op de vlucht.

LUDO

En jij bent wel heel erg wijs voor een meisje van dertien.

JUDITH

Nou, wil je het zien of niet?

LUDO

Jij wilt mij wat laten zien!

JUDITH (kijkt hem geamuseerd aan)

Jij bent bang hè.

LUDO

Amai, zeg ...

JUDITH

Jij schijt in je broek van angst.

Ik ben dertien! Wat kan je gebeuren

(Ludo zwijgt)

... Ik voel me zo raar de laatste tijd.

LUDO

Wat dan?

JUDITH

Last van mijn buik. Hier.

(ze legt Ludo's hand op haar buik, onder haar T-shirt)

Geert Looman zit achter achter zijn werktafel. Hij kijkt verbaasd op wanneer Margot in de deuropening staat. De brief in haar hand, tranen in haar ogen.

GEERT

Margot?

MARGOT

Haat jij mij echt zo erg?

GEERT (bezorgd)

Wat is er? (Margot geeft hem haar brief, Geert leest)

... (kijkt op)

... Ik kon niet anders.

MARGOT

Dat bedrijf is mijn leven.

GEERT

Vroeg of laat controleren ze iedereen.

MARGOT

Ze! Ze! niemand heeft ooit van dit kuldorp gehoord wanneer jij het ze niet eerst persoonlijk vertelt. Mijn melk is bijzonder. Dat weet je. Nergens in het land vind je melk zoals hier. Het hele dorp ...

GEERT

Ik ben het verplicht. Europa en ...

MARGOT

Wat ben jij laf.

GEERT

Als alles in orde is, heb je toch niets te vrezen.

MARGOT

Geert, ik wéét dat jij weet dat die vergunning niet op mijn naam staat. Ik zal en moet uit dit dorp verdwijnen, niet?

Waarom durf jij het niet te accepteren. Het wás niet jouw schuld.

En zeker niet de mijne. Het was ... een ongelukkige .. tragische samenloop van omstandigheden. Met God, Jezus of de Duivel had het niets te maken.

Ze is dood. Botte pech.

Maar ik zal en moet uit het dorp verdwijnen. Omdat ik je er voortdurend aan herinner, niet.

Iedere dag dat je mij ziet, verdoem je jezelf... en mij.

Jacob Looman komt de kamer binnen. Hij ziet de tranen van Margot, en het verbeten gelaat van zijn vader. Meteen verlaat hij de kamer weer. Het zal wel over hem gaan.

17 EXT. IN HET BOS DAG

Judith en Ludo staan onder een boom en kijken omhoog. In de top zien we een boomhut.

LUDO
Over ... mijn ... lijk!

JUDITH
Lafaard.

Judith klimt in de boom. Ludo volgt haar bewegingen. Hij kan zo onder haar korte rok kijken. Hij kijkt en schrikt van zichzelf. Hij gaat tegen de boom zitten. Hij aait Koos.

JUDITH (op een tak)
Ludo?

LUDO
Ja.

JUDITH
Heb jij veel vriendinnetjes gehad?

LUDO
Mmwaaah.

JUDITH
Hoe oud was jij toen je voor het eerst seks wilde?

LUDO
Amai. Tien.

JUDITH
En hoe oud was jij toen je het voor het eerst deed?

LUDO
Zeventien.

JUDITH
Zeventien, *Amai*. Maakte jij je zorgen?

LUDO
Ja.

JUDITH
Al die zeven jaar?

LUDO

Ja.

JUDITH

En dat was ... frustrerend?

LUDO

Frustrerend? Het was een hel, een marteling, een complot van de hele wereld tegen mij. Ieder meisje was door de duivel op aarde gezet om hete naalden in mijn ... ik bedoel ... Frustrerend? Ja.

JUDITH

En daarom masturbeerde je?

LUDO

Natuurlijk.

JUDITH

Vanaf ... je ...

LUDO

... Dertiende.

JUDITH

Amai.

18. EXT. OP EEN WEGGETJE LANGS HET BOS DAG

Veerle Oeverloos wandelt over de weg, met haar rode repetitieboekje in haar hand. Ver op de achtergrond zien we Jan & Rien in een weiland een enorme elektriciteitshaspel voortduwen. Veerle leert haar tekst. Ze spreekt hardop en trekt rare grimassen.

VEERLE

... Nee, je doet er beter aan om met spreken te beginnen. Pas wanneer je bij gebrek aan stof moet ophouden, kan je de gelegenheid waarnemen om ... te kussen.

Veerle loopt een klein stukje het bos in. Ze kijkt om zich heen. Ze is alleen. Ze hurkt bij een boom en plast. Haar ogen gesloten.

VEERLE

... pas wanneer je bij gebrek aan stof moet ophouden, kan je de gelegenheid waarnemen om te kussen ... *kussen* ... KUSSEN.

WALDEMAR

(liggend op een brede tak in de boom boven haar)

Unthrifty loveliness, why dost thou spend
Upon thy self thy beauty's legacy?

Veerle springt overeind, trekt haar onderbroek op en schreeuwt het uit. Waldemar zit op de tak en moet lachen.

WALDEMAR (vervolgt het sonnet in perfect Engels)
Nature's bequest gives nothing, buth doth lend,
And being frank she lends to those are free:
Then, beauteous niggard, why dost thou abuse
The bounteous largess given thee to give?

Waldemar springt van de tak. Loopt naar Veerle en biedt haar zijn zakdoek aan.

WALDEMAR
Zelfs een ezel, in het algemeen, stoot zich geen twee keer...
Maar goed, schone bosnymph, mijn naam is Waldemar.
Shakespeare's knight at your service. (buigt)

VEERLE
En ik heet Veerle.

Ze slaat hem met een enorme klap neer, pakt zijn zakdoek en wrijft daarmee onder haar rok haar benen droog. Ze vloekt. Alles is nat. Waldemar komt overeind en ziet het rode repetitieboekje dat in een plasje urine ligt. Hij pakt het op en draait zich om naar Veerle.

WALDEMAR
Oeps.

19 EXT. IN HET WEILAND VAN DE TONEELSPELERS DAG

Fenneke Wolters opent het hek voor Jan en Rien. Gezamenlijk rollen ze de elektriciteitshaspel het weiland in.

Rogier in 't Woud repeteert met Peggy, Marleen en Mirjam een sensuele 'dans van de dienstmaagden'.

Jochem zit aan een heel klein tafeltje naast de rivier. Hij leert zijn tekst, op het fanatieke af. Hij wiebelt neurotisch op zijn stoel en we horen hem murmelen. Af en toe verstaan we wat: "nog geen uur later dan beloofd."

Kristen komt aangelopen met twee grote glazen limonade. Jochem merkt haar niet op. Zij zet één glas op tafel en aait hem over zijn bol. Hij merkt niets.

20 EXT. IN HET BOS DAG

Waldemar ligt op zijn buik op de grond. Veerle zit, met opgetrokken knieën, nog steeds boos. Op een steen ligt haar onderbroek te drogen. Waldemar leest in het nog vochtige boekje.

WALDEMAR

Ik zal je helpen.
(als Orlando) Goedendag, mijn liefste Rosalinde.

VEERLE (aarzelt, dan als Rosalinde)

Zo, hoe is het, Orlando. Waar ben jij al die tijd geweest?
Jij een minnaar? Nog één keer zo'n streek en je hoeft me nooit meer
onder ogen te komen.

WALDEMAR

Mijn schone Rosalinde, het is nog geen uur later dan ik had beloofd.

VEERLE

Een uur beloftebreuk in de liefde! Wie een minuut door duizend deelt,
en in één duizendste van die minuut zijn woord breekt in zaken van de
liefde, van hem mag je zeggen dat cupido hem wel eens op de schouder
geklopt heeft, maar - zoveel is zeker - zijn h art is nooit geraakt.

WALDEMAR

Vergeef me lieve Rosalinde.

Beiden raken steeds meer op dreef. Dit spel is leuker dan verwacht.

VEERLE

Nee, als jij zo onbetrouwbaar bent, hoef je bij mij niet meer aan te
komen. Dan laat ik mij nog liever het hof maken door een slak.

WALDEMAR

Een slak?

VEERLE

Ja, een slak. Want al komt hij traag, h j draagt zijn huis op zijn rug. Een
beter bruidsschat, denk ik, dan jij een vrouw kunt geven. (kijkt naar
Waldemars kapotte kleren en rugzakje) Daarnaast brengt hij zijn eigen
noodlot mee.

WALDEMAR

En dat is?

VEERLE

Wel, horens! Uitsteeksels die, bij lieden zoals jij, door ons vrouwen
worden opgewekt.
Maar h j komt met zijn lot reeds toegerust en voorkomt zodoende de
kwade naam van zijn vrouw.

WALDEMAR

De deugd zet geen horens op, en mijn Rosalinde is kuis.

VEERLE

En ik ben uw Rosalinde.

...
Niet slecht tot nu toe.

...
Wat zou jij nu tegen mij zeggen, wanneer ik de echte, eerbare Rosalinde was?

WALDEMAR

Ik zou beginnen met een kus.

VEERLE

Nee, je doet er beter aan om met spreken te beginnen. Pas wanneer je bij gebrek aan stof moet ophouden, kan je de gelegenheid waarnemen om te kussen. Uitmuntende redenaars schrapen de keel als ze de draad even kwijt zijn, en voor minnaars, als zij - god beter 't - gebrek aan stof hebben is ... een kus de beste uitkomst.

Waldemar wil Veerle een zoen geven. Deze ontwijkt geraffineerd.

WALDEMAR

Maar als de kus geweigerd wordt?

VEERLE

Dan dwingt zij je er om te smeken. En dán is er vanzelf weer nieuwe stof.

WALDEMAR (zucht)

Maar wie raakt er ooit uitgepraat, wanneer hij bij zijn geliefde is?

VEERLE

Als ik jouw beminde was, dan krijg ik je zo stil. Mijn vernuft is nog altijd groter dan mijn kuisheid.

WALDEMAR

Niets meer te vertellen? Ik raak niet uitgepraat over mijn nachtelijke fantasieën.

VEERLE

Dat verhaal zou ik tussen mijn dijen smoren. Nog voordat jij op stoom bent gekomen. Geen fantasie zo groot, of hij kan worden nagespeeld. (Veerle buigt zich gevaarlijk dicht naar Waldemar toe, deze legt zijn hand op haar blote dij) ...
Maar goed, ik ben uw Rosalinde niet.

21 EXT. OP DE WEG DAG

De rode Eend rijdt over de weg met open dak. Jochem ligt op de achterbank met z'n benen omhoog. Hij heeft zijn tekstboek op zijn borst, zijn ogen gesloten en zijn lippen 'murmelen'. Kristen zit achter het stuur. Fenneke staat naast haar. Ze heeft haar armen gestrekt en de wind raast door haar krullen.

WOLTER
Hoeveel millimeter?

KRISTEN
Pardon?

WOLTER
De maten.

KRISTEN
Oh, ja, hier. (haalt een verkreukeld vel uit haar broekzak. Wolter bestudeert de tekening)
Jij hebt wel voor hetere vuren gestaan, zeker. (lacht nerveus)

Ze ziet aan de muur een stalen kruisboog hangen.

Is die te koop?

22.3 INT. IN DE SLAGERIJ DAG

Fenneke komt de slagerij ingelopen met een rol affiches. De klanten in de zaak draaien zich om, zien Fenneke en reageren alsof ze een vrouw van Mars zien. Fenneke schiet enigszins nerveus in de lach. Ze kijkt naar de slagersvrouw.

FENNEKE
Zou ik dit misschien mogen ophangen?

Na een vrij lange stilte knikt de slagersvrouw van ja.

22.4 EXT. VOOR DE SLAGERIJ DAG

Judith Welsma staat voor het raam. Fenneke hangt voor haar neus een affiche op: 'Figuranten gezocht'. Op de achtergrond ziet ze de klanten naar Fenneke staren.

22.5 EXT. IN DE DORPSSTRAAT DAG

Judith loopt een eindje op met Fenneke.

JUDITH
Ze zien niet graag een zwarte in dit dorp.
In de kerk hangt een schilderij van de allerlaatste zwarte dorpsbewoner.
Ze woonde zonder man in het bos, samen met haar dochtertje. Tot ze in 1689 werd verbrand als heks.
Die hele heksengeschiedenis ligt nog steeds gevoelig in het dorp.

FENNEKE
En jij bent niet bang van mij?

JUDITH
Duh! Ik kijk MTV.

23.1 INT. IN DE DORPSKROEG DAG

Jochem en Kristen bestellen twee biertjes aan de bar en lopen naar een tafeltje. Kristen legt de stalen kruisboog tussen hen in op tafel.

Fenneke en Judith zitten in het open raam van het café. Achter hen zien we het affiche 'Figuranten gezocht'. Ze bestuderen de aanwezigen: Kristen en Jochem in gesprek, Peter, Joep en Viggo aan het poolbiljart en Margot Roodbos met haar hoofd op tafel en Idefix op haar schoot.

FENNEKE
Margot lijkt wel dronken.

JUDITH
Ze is verdrietig.

FENNEKE
Ongelukkig in de liefde?

JUDITH
Ja. Mannen zijn niet te vertrouwen.
(Fenneke grinnikt en kijkt haar onderzoekend aan)
Amai!

FENNEKE
Wat?

JUDITH (wijst naar de pooltafel)
Zie je dat? (Viggo, Peter en Joep gooien een flesje cognac in hun glazen melk) ... Dat is verboden.

Fenneke kijkt nog eens goed. Het is opvallend dat iedereen aan de melk zit. De barman bedient Jochem en Kristen: twee glazen melk. Ze zijn zo in gesprek dat ze het niet opmerken.

JUDITH
Een maand voor het sporttoernooi drinkt het hele dorp geen alcohol meer. Tot het einde van de heksenjacht wordt er geen druppel alcohol geschonken. Al sinds de overovergrootmoeder van Margot daar, wordt de melk in dit dorp gezien als toverdrank ...
Kan jij een geheim bewaren?
(Judith buigt zich naar Fenneke toe en fluistert iets in haar oor)

JOCHEM

Het is zo vernederend.

KRISTEN

Hij is gewoon trots op je.

JOCHEM

Maar zo kan ik niet leven, ademen. Ik weet niks. Mijn hoofd zit vol
adviezen van een man van vijfenveertig.

Elke dag heb ik het gevoel dat ik een test moet afleggen.

KRISTEN

Je moet gewoon jezelf zijn.

JOCHEM (loopt rood aan)

Gewoon jezelf zijn? Jezelf zijn? Jezus Kristen, ik weet niet eens hoe ik
fatsoenlijk een wortel moet eten. (Kristen schiet in de lach, even later
Jochem ook)

Mag ik jou wat vragen?

KRISTEN

Ja.

JOCHEM (rood)

Hoe voelt het nou ... ik bedoel ... als meisje, nee, of of, nou ja ... ik
bedoel zoenen. Echt, ehm, met je tong ... ach laat maar.

KRISTEN

Nee, ga door.

JOCHEM

Zie je, in die scène met Veerle ...

KRISTEN

... moet je plat op de bek.

JOCHEM

Ja.

KRISTEN

En jij weet niet hoe dat moet, hoe dat voelt? Ja, dag!

(Jochem zwijgt, wijst op zijn acné)

Jij ... weet ... niet hoe dat voelt? Pffffff. Jochem. Jeetje.

(ze gaat er voor zitten)

Je voelt zachte lippen die zich op de jouwe drukken. Hoe het puntje van
je tong heel voorzichtig de andere lippen ontdekken. Hoe de mond zich
opent en jouw tong automatisch bij de ander naar binnenglipt. (ze buigt
zich langzaam naar Jochem toe die als versteend in haar ogen blijft
kijken) Zacht en hard. Heel vreemd. Vies en lekker. Je proeft niets, je

voelt alleen. Maar het is niet alleen je mond of je tong. Ook het pompen van je bloed, de spieren op je rug, de haren op je billen. Alles voelt als ...

Kristen zoent Jochem vol op de mond. Eén, twee, tien, twintig seconden. Jochem wordt roder en roder.

23.3

Kristen loopt glimlachend richting het toilet. Achter haar zien we Jochem, hij is totaal van de wereld. Voor het toilet staan Joep, Viggo en Peter. Ze treiteren Kristen en laten haar niet door.

KRISTEN

Wat moet dat?

JOEP

Wij willen graag kennismaken.

Joep bestudeert het décolleté van Kristen en speelt met zijn biljartkeu. Jochem komt naar Kristen toegesneld. Peter draait zich naar hem om. Jochem wil wat zeggen, wil wat doen, maar durft niet.

KRISTEN

Ik heb een jong zusje. Daar is iets naars mee gebeurd, vroeger.
So, don't fuck with me!

JOEP

Maar dat is nou precies waar ik het ...

Kristen schiet vooruit, grijpt de keu van Joep en slaat deze met een supersnelle beweging tegen zijn neus. Er volgt een actiesequentie. Als een Nederlandse Lara Croft beheerst Kristen de oosterse verdedigingstechnieken. Ze springt, slaat, draait en trapt. Peter, Viggo en Joep maken geen kans. Jochem staat verbijsterd aan de kant. Kristen krijgt hulp van Fenneke, die zich op Viggo stort. Idefix stort zich op Peter.

Joep ligt op het biljart, Kristen zit op zijn borst en klemt een restant van een keu tegen zijn nek. Ze ziet niet dat Peter achter haar rug opkrabbelt, een stoel optilt en naar haar toeloopt.

MARGOT (schreeuwt)

En nu is het afgelopen!

Iedereen kijkt naar haar om. In haar hand houdt ze de stalen kruisboog. De veer is gespannen. In plaats van een pijl zien we een kaars.

MARGOT

(Vanuit haar perspectief. De hele kruisboog trilt)

Dit is waanzin. Wat bezielt jullie?

(Peter laat de stoel zakken en loopt glimlachend richting Margot)

Stop jongentje, ik schiet hoor!

Peter tart Margot. Hij zet een stap, of toch weer niet. Dan ineens twee. Margot laat de veer schieten. De kaars vliegt door de ruimte, maar komt niet eens in de buurt van de vechters. Hij zoeft dwars door een ruit de straat op.

MARGOT

Oh, wat doe ik nu weer?

PETER

Verdomme, jij moet eens leren schieten. Jij bent echt een gevaar, weet je dat!

Geert Looman komt verontwaardigd het café binnen. In zijn hand de kaars. Hij wil wat zeggen, maar valt stil wanneer hij de enorme ravage ziet: kapotte stoelen en glazen, bezwete lichamen, een bloedneus bij Viggo, een rode kras over het gezicht van Joep en Margot met een kruisboog in haar hand.

24.1 INT. DE KEUKEN VAN DE ROELFMA'S AVOND

Frank Lasso, Anneke Roelfsma en haar dochters, Else, Lisa, Anne en Eva, zijn gezamenlijk aan het koken. De één snijdt groenten, de ander wast af, etc. Frank staat swingend achter de pannen. Uit volle borst zingen/spelen ze gezamenlijk scènes uit de *The Sound of Music*: the hills are alive ... favourite things ...

ANNEKE (naar Frank)

“In the future, you'll kindly remember there are certain rooms in this house which are not to be disturbed!!!”

FRANK (naar Anneke)

“Every morning, you will drill the children in their studies. I will not permit them to dream away their summer holidays. Each afternoon, they will march about the grounds breathing deeply. Bedtime is to be strictly observed - no exceptions... You will see to it that they conduct themselves at all time with the utmost orderliness and decorum. I am placing you in Command.”

ALLE VIJF

When the dog bites
When the bee stings
When I'm feeling sad
I simply remember my favourite things
And then I don't feel SO BAD!

Han Roelsma komt zijn keuken binnen en ziet Frank met zijn familie zingen en lachen.

24.2 EXT. VOOR DE BOERDERIJ AVOND

HAN
Van mijn erf af!

FRANK
Heb jij het geld dan?

HAN
Jij had mijn vrouw.

FRANK
...
OK...
Ik geef je drie weken. Dat is een gunst die ik nog nooit iemand heb
gegeven. Ik steek hier mijn nek uit. Over drie weken ben ik terug, en
dan heb jij het geld.
Kijk me aan. Kijk me aan! Begrepen?

Frank loopt naar zijn VW-Golf cabrio en scheurt met slippende banden weg.

25 EXT. IN HET WEILAND VAN DE TONEELSPELERS AVOND

Jan zit op een podiumdeel. Overal om hem heen staan kisten, kratten en podiumdelen. Hij verbindt twee stekkers aan elkaar. Achter hem gaat een lamp branden. Glimmend van trots roept hij naar de anderen: "bingo".

We zien Rien verschrikt naar Jan kijken. In paniek gebaart hij: "stoppen, stoppen". Jan interpreteert de commotie als blijdschap en blijft glimmen. Achter hem wordt de lamp alsmaar feller en feller. Paaannggg. zwart.

DRIE WEKEN LATER

26.1 EXT. OP DE WEG LANGS HET WEILAND VAN DE TONEELSPELERS DAG

Frank Lasso komt aangereden in zijn cabrio. Bij het weiland mindert hij vaart en bekijkt de bedrijvigheid. Er is een volledig podium opgebouwd en er wordt gerepeteerd. Overal staan tafels, stoelen en rekwisieten. Judith Welsma zit op het hek. De geit Betsie en het varkentje Koos staan naast elkaar. Ze eten uit dezelfde bak.

26.2 EXT. IN HET WEILAND

Midden in het weiland zitten Geert Looman en zijn zoon Jacob op twee houten klapstoeltjes. Geert maakt aantekeningen in een notitieboekje, Jacob verveelt zich. Hij pakt een verrekijker van zijn vaders schoot en bestudeert de omgeving.

26.3

Een shot als door een verrekijker, in- en uit focus. Er is volop bedrijvigheid in het weiland. Een groepje acteurs en figuranten repeteren een lied. Onder hen de vier dochters van Han en Anneke Roelfsma.

It was a lover and his lass,
With a hey, and a ho, and a hey nonino,
That o'er the green corn-field did pass,
In the spring time, the only pretty ring time,
When birds do sing, hey ding a ding, ding;
Sweet lovers love the spring.

Een eindje verder liggen Fenneke Wolters en Idefix op de grond van het lachen. Margot Roodbos is aangekleed als een soort Robin Hood en krijgt van Fenneke les in het schieten van pijl en boog. Het wil niet echt lukken. Het doelwit is een affiche op een kledingkast "*Heksenjacht / As You Like It: nog tiën, negen, acht, zeven, zes, vijf, vier, drie, twee dagen*". De poster is nog niet geraakt. Overal verspreid liggen pijlen met rubber noppen op de grond.

Veertig meter naar rechts hangt Jezus Christus in een klein kapelletje aan het kruis. Eén van Margot's pijlen staat loodrecht op de blote buik van het bronzen beeld.

Between the acres of the rye,
With a hey, and a ho, and a hay nonino,
These pretty country folks would lie,
In the spring time, & c.

26.4

Op het achtertoneel worden Veerle & Jochem in hun kostuum geholpen door Kristen. Rogier in 't Woud staat op het voorpodium. Ook hij is in kostuum. Jan & Rien testen een microfoon die blijft rondzingen.

ROGIER (als een ijdele bard)
Allll the world's a stage
Heel de wereld is toneel
And *allll* the men an women merely players
Wij zijn allen slechts spelers
We komen op en gaan weer af

Rogier ziet Jacob en Geert naar hem staren

ROGIER
And *one* man in his time plays many parts

Hij wordt nerveus.

ROGIER
Waarom laat die man ons niet met rust? [schreewt] Kristen! Ik wil dat die man onmiddellijk vertrekt. Verdomme! Hier wordt kunst gemaakt! [naar Geert] Ik wil dat u vertrekt.

26.5

Kristen springt van het toneel en loopt naar Margot en Fenneke. Ze fluistert hen wat in het oor. Ze lachen en kijken om naar Geert. In een iets vertraagd shot zien we de drie dames en Idefix kordaat naar Geert toelopen. Margot heeft nog steeds een boog in haar hand. Geert staat op en klapt onhandig zijn stoeltje in. Het notitieblokje valt op de grond. Hij raapt 't op.

FENNEKE
Jij moet wel heel verliefd zijn. (Geert draait zich met een ruk om)
Dat kan niet anders. Je bent hier elke dag.
Vertel, wie is het?

GEERT
Zeg, ik laat me niet ...

FENNEKE
Ik ben zelf katholiek. Is dat een probleem?

KRISTEN
En ik heb mijn hart al vergeven, dus dat is een probleem.

MARGOT
Geert, waarom doe je gewoon niet mee?

GEERT
Ik doe alleen mijn werk.

FENNEKE
't Werk ligt in de kerk.

GEERT

Luister eens dame ...

Geert stopt door een plotselinge, heftige hoestbui. Hij hoest de longen uit zijn lijf. Indrukwekkend. Na de aanval ziet hij lijkbleek, zweet staat op zijn voorhoofd. In zijn hand een bebloede zakdoek. Een straaltje bloed loopt uit zijn neus.

MARGOT (bezorgd)

Geert, wat heb je?

26.6

Judith Welsma zit nog steeds op dezelfde plek. Ze kauwt een zoetstengel. Naast haar leunt de zwerver Waldemar nonchalant tegen het hek.

WALDEMAR

Hoe gaan de repetities?

JUDITH

Rommelig, niet erg relaxed. (knikt naar Veerle)
Zij is *cool*!

WALDEMAR

Ja, ze is goed.

JUDITH

Duh! Heb je haar al eens zien spelen dan?

WALDEMAR

Iedere nacht. Drie weken lang.

JUDITH (fluit zachtjes)

Amai.

WALDEMAR (kijkt naar Jochem)

En hij? Hoe is hij?

JUDITH

Ik geloof niet dat het echt goed gaat. Hij is nerveus. Raakt zijn tekst kwijt. En gaat het een keer goed ... belt zijn vader midden in de scène.

WALDEMAR

Zijn vader?

JUDITH

Ja, zielig hè.

26.7

Veerle, Jochem en Rogier repeteren een scène. Rogier zit Jochem voortdurend op zijn nek. Hij acteert bijna alles voor.

VEERLE (als de als man verklede Rosalinde)

Rosalinde. Hoe lang wil jij haar nog houden wanneer zij eenmaal de jouwe is?

JOCHEM (als Orlando)

Voor altijd. Plus een dag.

ROGIER

Voor altijd en een dag.

VEERLE

Zeg maar 'een dag' zonder 'altijd'. Nee, nee Orlando. Mannen zijn april als zij vrijen, maar december wanneer ze getrouwd zijn. Meisjes zijn mei als ze meisjes zijn, maar de lucht betreft zodra zij vrouwen worden. Ik zal jaloerser over u waken dan een everzwijn over haar jongen, schreeuweriger zijn dan een papagaai tegen de regen, nieuwsgieriger dan een aap en wispelturiger in mijn lusten dan een baviaan. Ik zal huilen om niets, en dat juist op het moment dat u vrolijk bent. Ik zal lachen als een hyena precies wanneer u wilt gaan slapen.

JOCHEM

Maar zal mijn Rosalinde dit ook doen?

ROGIER

Haal het vraagteken weg.

JOCHEM

Maar het is toch een vraag.

ROGIER

Zal *Rosalinde* dit doen?

JOCHEM (haalt zijn schouders op)

Het blijft een vraag.

VEERLE

Op mijn eer, ze zal precies zo doen als ik.

JOCHEM

Maar ze is zo slim

VEERLE

Daarom juist. Het verstand maakt haar onberekenbaar. Sluit je deur voor de wijsheid van een vrouw en het gaat door het raam naar buiten. Als je dat raam sluit, dan kruipt het door het sleutelgat. Stop je dat dicht, dan het vliegt met de rook de schoorsteen uit.

JOCHEM

Een man die een dergelijke vrouw treft is ...

ROGIER

Denk na over wat je wilt zeggen.

JOCHEM

Een man die zo'n vrouw treft, is niet te ...

Een schreeuw. Tot verbijstering van Rogier en Jochem stormt Veerle plotseling het toneel af. Ze rent dwars over het weiland in de richting van Judith en Waldemar, die naast elkaar op het hek zitten.

26.8

Veerle springt in volle vaart tegen Waldemar op. Hij valt achterover in het gras. Veerle klimt over het hek en gaat op Waldemars borst zitten. Ze grijpt zijn haren vast.

VEERLE (sist)

Achterbakse klootzak. Ik haat je. De mooie jongen uithangen. Dwepen met Shakespeare. En dan, gewoon een ordinaire dief. Geld stelen in plaats van verdienen. Stoer hoor. Geef me mijn geld terug.

WALDEMAR

Waar heb jij het over.

VEERLE

Ik krab je ogen uit. (huilt) Wat ben jij een lul zeg. Dat jij het lef hebt om terug te komen.

WALDEMAR

Wat is dit voor een waanzin?

Waldemar gooit Veerle eenvoudig van zich af. Hij wil opstaan maar wordt afgeleid door een nieuwe schreeuw.

26.9

Jacob Looman ligt op de grond. Judith zit op zijn borst, precies zoals Veerle op Waldemar zat.

JUDITH

Jij blijft van mijn varken af!

Judith heeft haar nagels in Jacob's gezicht staan. Ze buigt zich voorover en bijt een stukje van zijn oor af. Jacob gilt het uit.

In de verte rent het varkentje Koos over de weg. Hij sleept een touw achter zich aan.

JUDITH (kijkt op, bloed op haar lippen)

Koos!

26.10

Waldemar krabbelt overeind en slaat het stof van zijn kleren. Dan kijkt hij Veerle aan. De tranen staan in zijn ogen.

WALDEMAR

Ik... nog nooit heeft iemand mij zo ...

Hij zwijgt. Kijkt naar alle aanwezigen die hem aanstaren. Rogier, Jochem, Jan & Rien, Geert, Fenneke, Kristen, Margot. Hij kijkt naar Judith die over de weg het varkentje achterna rent. Hij kijkt naar Jacob. Het bloeden is gestopt.

Hij loopt naar Veerle, wil wat zeggen, bedenkt zich, draait zich om en loopt van haar vandaan, dwars door de velden.

27.1 EXT. AAN DE RAND VAN HET BOS DAG

Peter, Joep en Viggo zitten in een uitkijktoren. Op de vloer van de hut liggen twee dode fazanten en een haas die nog ietsje beweegt. Joep poetst zijn geweer en kijkt over de loop naar buiten. Hij ziet aan de overkant van de rivier Jochem en Kristen langs het water slenteren. Hij focust op Kristen.

JOEP

Boom, y're dead! And y're mine.

Hij haalt de trekker over. Klik.

27.2 EXT. LANGS HET WATER DAG

Kristen en Jochem lopen langs het water. Jochem keilt af en toe een steen over het water. Kristen kijkt op die momenten niet naar de steen, maar naar Jochems gezicht.

KRISTEN

Er is iets tussen die twee, ik voel het.

JOCHEM

Dat is onmogelijk. Zij zegt dat hij juist voor die ellende heeft gezorgd. Misschien moet ze zelfs uit het dorp vertrekken.

KRISTEN

Tegelijkertijd is zijzelf ... hoe zeg je dat, vaag.

JOCHEM

Ik vind haar aardig. Hij is een lul.

KRISTEN

Er is iets... ik weet het zeker.

JOCHEM

Kristen

KRISTEN

Ja

JOCHEM

Bedankt. Voor laatst. De scène is nu veel beter.

KRISTEN

The pleasure was mine.

JOCHEM (zucht)

Ik blijf zo nerveus.

KRISTEN

Je bent verliefd.

JOCHEM

Doe niet zo raar.

KRISTEN

Zie het zo, als een verliefdheid! De wereld staat op zijn kop en de zenuwen gieren door je lijf. Het is doodeng, en juist dat voert je tot grote hoogte. Als je verliefd bent zie je alles met de scherpte van een adelaar. Je huid is een zesde zintuig. Je voelt en je ruikt alles. En na vier uur slaap ben je al weer fit.

JOCHEM (zucht)

Ik ben, denk ik, nog nooit op die manier verliefd geweest.

KRISTEN (lacht)

Jij moet echt ontspannen! Ik zal je helpen. Ik weet iets. Kom vanavond met me mee naar de stallen. Als iedereen slaapt. Half twaalf.

JOCHEM

Wat ben je van plan?

Kristen geeft hem een zoen op de wang.

KRISTEN

Ik zal je niet overheersen. Dat beloof ik je.

28 EXT OP HET ERF VAN HAN ROELFSMA DAG

Frank Lasso en Han Roelfsma staan bij de VW-Cabrio.

FRANK

Dit is nog niet een kwart.

HAN

Het is alles wat ik heb.

FRANK

Ik houdt niet van liegen.

HAN

De rest staat in Luxemburg op de bank.

FRANK

En? Dat ga je dat toch halen.

HAN

Dat kan niet.

FRANK

Ik heb je drie weken de tijd gegeven.

HAN

Ik heb mijn auto moeten verkopen.

Frank gooit zijn sleutelbos nonchalant naar Han toe. Deze kijkt hem niet begrijpend aan. Dan langzaam dringt het tot hem door.

HAN

Wat, nu?

FRANK

Dit is mijn laatste gunst. Jouw laatste kans.

HAN (aarzelt, neemt dan een beslissing)

Ok. Ik moet even mijn vrouw ... (wil naar binnen lopen)

FRANK

Nee.

HAN

Wat bedoel je?

FRANK

Het is nu of nooit. Ik weet niet hoelang ik in de stemming blijf. Ik ben onbetrouwbaar.

HAN

Jij maakt een grapje.

FRANK

Zie jij hier iemand lachen.

Zweet staat op het voorhoofd van Han. Hij weet niet wat te kiezen. Kijkt van de auto naar het huis. Van het huis naar de auto. Van de auto naar Frank.

Dan stapt hij in. Onhandig zoekt hij de juiste sleutel om te starten. Frank loopt rustig naar de deurportier en veegt met een zakdoek Han's zwarte vingerafdrukken van de witte lak. De motor start en Han rijdt in een stofwolk van het erf. Frank kijkt hem na.

29 EXT. OP DE WEG DAG

Ludo de Vlaeming fietst met hoge vaart op zijn gele racefiets over de weg. Hij gaat een bocht om en ziet het varkentje Koos dwars over de weg lopen. Hij remt uit alle macht, maar zijn snelheid is te hoog. Hij botst tegen Koos en vliegt spectaculair over de kop.

30 INT. IN DE KERK DAG

Margot Roodbos komt de kerk binnen. Deze is leeg. Felle zon schijnt door de kleine ramen naar binnen. Ze hoort een regelmatig schurend geluid. En gehijg. Margot kan het geluid niet plaatsen en loopt aarzelend tussen de banken naar voren.

In een zijvleugel ziet ze Geert in een fel tegenlicht van de zon. Hij draagt een sportbroek en een hemd. Hij zit op een roeisimulator en roeit zeer fanatiek, met een verbeten grimas om zijn mond. Het zweet loopt van zijn hoofd en zijn gespierde schouders.

Margot kijkt hem lange tijd zwijgend aan. Hij beult zich af. Ze kijkt naar zijn schouders, zijn buik, zijn handen op de roeispanen, de verwrongen uitdrukking op zijn gelaat.

Dan kucht ze. Geert schrikt en weet zich even geen raad. Hij lijkt betrappt.

GEERT

Margot?

MARGOT

Ik wilde je niet laten schrikken.

GEERT

Nee, nee. Het was alleen...

MARGOT

Het is lang geleden.

GEERT (kijkt naar de simulator)

Ja, ik doe het nog steeds graag.

MARGOT

Wij waren onverslaanbaar. (Geert glimlacht)

Geert, ik moet met je spreken.

GEERT

Over die vergunning.

MARGOT

Ik word van hekserij beticht.

GEERT

Margot doe normaal. Je moet je gewoon aan de regels houden.

MARGOT

Geert ... je weet dat die melk mijn leven is. Het zit in de familie. Het is een geheim recept. Ik kan dat niet prijsgeven. Ik heb het beloofd.
(aarzelt)

Maar, eerlijk gezegd, ik geloof niet dat dat het echte probleem is. Die melk kan me gestolen worden. De gedachte ...

De gedachte dat ik het dorp moet verlaten (zucht), dat ik jou ... shit Geert, wat zijn we nou aan het doen?

GEERT

Margot, ik kan het niet. Ik ...

Hij valt stil. Opnieuw loopt er een straaltje bloed uit zijn neus. Hij voelt het en deeft het met een zakdoek.

GEERT

Ik zoek een moeder voor mijn kind. Anders gaat het mis.

MARGOT

Schuld en boete.

GEERT

Wat jij wilt.

Margot staat midden in de kerk. Ze zwijgt. Ze huilt. Langzaam beginnen haar schouders te schokken. Steeds heftiger. Aarzelend loopt Geert naar haar toe. Dan neemt hij haar stevig in zijn armen. Hun wangen tegen elkaar gedrukt. Ze draaien rondjes, als in een intieme dans. Margot kijkt op van Geerts schouder. In de deuropening ziet ze Joep naar hen staren. In zijn ene hand een geweer, in zijn andere hand de dode haas. Langzaam legt hij het beest op de achterste kerkbank. Hij verlaat de kerk. Margot sluit opnieuw haar ogen.

31 EXT. OP DE WEG DAG

Ludo loopt over straat. In zijn ene hand houdt hij zijn racefiets. In het voorwiel zit een enorme slag. In zijn rechter hand houdt hij de lijn die is verbonden met de halsband van Koos. Het varkentje loopt vrolijk voor Ludo uit.

Ludo hoort een vreugdekreet. Vanuit een zijweg komt Judith aanrennen. Ze knielt bij Koos en geeft hem een knuffel. Dan bespringt ze Ludo. Hij kan nauwelijks zijn evenwicht houden. Ludo wil zijn fiets niet losloten.

JUDITH

Ludo!

LUDO

Judith.

JUDITH

Je bent terug!

LUDO

Judith, mijn fiets! Jouw varken heeft mijn fiets gemold.

JUDITH

Ik ben zo blij dat je er weer bent. Ik heb je zo gemist.

Ze omarmt hem nog heftiger. Ludo krijgt geen adem meer. Hij zet haar op de grond.

LUDO

Mijn fiets is stuk!

JUDITH (doet hem na)

Mijn fiets is stuk.

LUDO

Nu kan ik niet meer fietsen.

JUDITH

Stel je niet aan man. Ik ga naar de smid toe en die maakt zo een nieuwe.

LUDO

Verdomme Judith, dit is een Koga Miyata!

JUDITH

Het is een Koga Miyata. (ze lacht, ze pest)

Koga Miyata (in het Fries)

Koga Miyata (met een hoog stemmetje)

Koga Miyata (heel laag, als de Exorcist)

Koga Miyata (verleidelijk)

LUDO

Judith, hou op!

JUDITH

Koga Miyata! (als een Japanse)

32. EXT. IN HET BOS DAG

Veerle zit op haar knieën op de grond. Het is hetzelfde stuk bos waar zij drie weken eerder samen met Waldemar was. Ze is naar iets op zoek. Haastig schuift ze takken opzij, bevoelt het gras, het mos, wroet tussen struiken, kijkt onder stenen. Niks.

Veerle zit op de grond. Ze mompelt in zichzelf, ze moet lachen "Nooit met vreemde mannen meegaan, meisje lief!"

Dan verstart haar blik. Ze ziet iets. Langzaam staat ze op en loopt naar de rand van de plek. Een voorwerp steekt half onder een steen vandaan. Veerle blijft ernaar kijken, dan pakt ze het op. Het is een portemonnee, gevuld met meerdere pasjes en minstens twee honderd gulden.

33. INT. DE BOERDERIJ VAN DE ROELFMA'S AVOND

Frank, Anneke, Else, Lisa, Anne en Eva zitten aan tafel. Ze hebben net gegeten, de tafel staat er vol van. Ze drinken koffie. De sfeer is uitgelaten.

LISA
Truth or Dare?

FRANK
Dare.

Anne en Eva kunnen hun lach niet houden. Lisa zet met een triomfantelijk gezicht een buisje op tafel.

LISA
Durf je het echt?

FRANK
Natuurlijk.

LISA
Ok. Eet maar op.

Anneke, Else, Lisa, Anne en Eve lachen. Frank glimlacht. Zelfverzekerd pakt hij het buisje. Hij schroeft het open en bestudeert de inhoud. De vijf dames kijken verwachtingsvol toe. Frank kijkt op. Knipoogt naar Anneke. Pakt dan een regenworm uit het buisje. Hij houdt de kronkelende worm boven zijn mond. Hij haalt één keer diep adem - de dames stoppen met ademen - en laat de worm naar binnen glijden. Frank krijgt een daverend applaus. Hij dept zijn mond met een servet als na een goede maaltijd en buigt. Dan draait hij zich naar Anneke.

FRANK
Truth or Dare?

ANNEKE
Truth

FRANK
Toen jij 18 was, wat was jouw grootste wens?

ANNEKE (kijkt naar de meisjes, aarzelt)
Een held zijn.

FRANK

Een filmheld?

ANNEKE

Nee, gewoon dapper.

EVA (springt overeind)

Truth or Dare?

FRANK

Alweer ik? Dare.

EVA (lacht)

Ok. Goed. Ik doe je deze blinddoek om. Zo. Nu krijg jij van één van ons een zoen. Als je raadt van wie, dan doen wij de afwas. Als je je vergist, doe jij het.

FRANK

Kom maar op.

Eva, Anne, Else en Lisa steggelen en giechelen. Ze staan erg dicht bij Frank. Ze duwen en trekken, zitten haast op zijn schoot. Frank blijft stil zitten. Hij glimlacht, voelt zich op zijn gemak. Dan schuift Eva Anneke naar voren.

Langzaam drukt Anneke haar lippen op die van Frank. Eén, twee, tien seconden. Dan laat ze los. Frank proeft zijn lippen.

FRANK

Hmmm. Dit zijn zachte lippen. Jonge lippen. Beetje onervaren, maar met een smaak van, van ... vanille. Ik denk, ik gok ...Eva.

De dames proesten het uit. Anneke trekt de blinddoek naar beneden en kijkt Frank aan.

ANNEKE

Truth or Dare?

FRANK

Truth.

ANNEKE

Waar ben jij het meest bang voor?

FRANK (denkt na)

Mezelf te verliezen.

...

Truth or Dare. Vind jij jezelf een bijzondere vrouw?

ANNEKE (denkt na)

Ja.

...

Truth or Dare. Geloof jij dat dit toeval is?

FRANK

Ja.

34. EXT. OP HET PODIUM IN HET WEILAND AVOND

Fenneke en Veerle zitten op de rand van het podium. Ze repeteren een scène. Veerle is somber en in zichzelf gekeerd. Ze speelt met haar script. Fenneke kijkt haar nieuwsgierig aan.

VEERLE (als Rosalinde)

Is dit dan geen reden voor tranen?

FENNEKE (als Celia)

Ik ken geen betere reden. Ga je gang en huil.

VEERLE

Zelfs zijn haar heeft een verraderskleur.

FENNEKE

Net iets blonder dan dat van Judas. Maar vooral zijn kussen zijn Judaskinderen.

VEERLE

Ach kom, zijn haar is heel goed van kleur.

FENNEKE

Van een uitmuntende kleur zelfs.

VEERLE

En zijn kussen, zijn kussen zijn zo zuiver als een hostie op je tong.

FENNEKE

Een non uit een IJsklooster kust niet met meer vroomheid dan hij.

VEERLE (zucht)

Maar waarom beloofde hij dan, op zijn eer, dat hij terug zou komen?
En toch kwam hij niet.

FENNEKE

Dat is waar, hij is niet te vertrouwen.

VEERLE

Denk je dat echt?

FENNEKE (als zichzelf)

Ik denk dat je hem gewoon moet gaan zoeken.

VEERLE (als zichzelf)
Maar ik heb mezelf onsterfelijk belachelijk gemaakt.

FENNEKE
Inderdaad.

VEERLE (lacht)
Hij vermoordt me!

FENNEKE
Dat zou kunnen.

VEERLE
Ik weet niet waar te beginnen?

FENNEKE
Volg je instinct
...
Ik zag hem vanmiddag.

VEERLE (fel)
Waar?

FENNEKE
In het bos. Hij lag tegen een boom als een gewonde ridder. Hij schreef op een rood vel. Een zelfde vel hing boven hem in de boom. Hier. (Fenneke leest van een rood blaadje. Het is een gedicht.)

Out, out, brief candle!
Life's but a walking shadow, a poor player
That struts and frets his hour upon the stage
And then is heard no more. It is a tale
Told by an idiot, full of sound and fury,
Signifying nothing

VEERLE (denkt lang na)
Hoe laat komt morgen de zon op?

FENNEKE
Kwart voor zes.

VEERLE
Kwart voor zes!

Veerle springt van het podium.

VEERLE
Welterusten.

Ze loopt richting de schuur. Fenneke kijkt haar na. In de verte ziet ze Judith aan komen lopen.

35.1 EXT. VOOR HET HUIS VAN GEERT LOOMAN AVOND

De avond valt. Een beeld van het huis van Looman. Er brandt licht in de kamer op de eerste verdieping. Eén etage hoger zien we het licht uitgaan.

35.2 INT. IN DE SLAAPKAMER VAN JACOB LOOMAN AVOND

Met een zaklantaarn schijnt Jacob Looman in een terrarium. In de bak probeert een piepjong muisje wanhopig te ontkomen aan de kaken van een slang. Jacob drukt zijn neus tegen het glas. We zien een wit gaas om zijn oor.

Jacob gaat midden in de kamer op zijn knieën zitten. Hij rolt een tapijt op en wrikt een houten plank los. Een kier van licht. Jacob drukt zijn oog tegen de kier. Hij ziet zijn vader in de kamer beneden hem heen en weer lopen.

35.3 INT. IN DE SLAAPKAMER VAN GEERT LOOMAN AVOND

Geert loopt naar een fotolijst aan de muur. Het is een overlijdenskaart met foto van een nog jonge vrouw. Met zijn wijsvinger betast hij de foto. Dan verwijderd hij de lijst. Een houten luikje wordt zichtbaar. Hij doet het licht uit, opent het luikje en pakt vanonder zijn bed een telescoop.

Beeld door een telescoop. Scherp, onscherp, scherp. Margot Roodbos maakt zich op om te gaan slapen. Haar haren zijn nat. Ze draagt een badjas. Ze zingt.

Geert staat achter de telescoop. Zachtjes neuriet hij het lied dat Margot lijkt te zingen. *“Into each life, some rain must fall ...”*

35.4 EXT. VOOR HET HUIS VAN LOOMAN AVOND WINTER!

Het sneeuwt. Geert Looman staat in zijn zomerse hemd op straat. Het is ijskoud. Geert probeert zich warm te wrijven. Zachtjes klinkt *“Into each life some rain...”* Geert kijkt naar zijn eigen huis. Er brandt licht in de kamer op de eerste verdieping. Een auto komt met grote vaart aangereden en stopt met piepende remmen voor zijn huis. Een man met een dokterstas stapt uit. Ongeduldig belt hij aan. Even later wordt hij binnengelaten. Nieuwsgierig loopt Looman in de richting van het huis. Midden op de weg stopt hij. Hij hoort gelach. Hij draait zich om. Het lied klinkt harder. Het komt vanuit het café.

Het is druk in het café, de ruiten zijn beslagen. Geert kijkt naar binnen maar ziet niets. Hij gaat op zijn tenen op een bankje staan en kan zo net door een bovenluikje kijken. Het café is goed gevuld. Aan een tafel wordt gekaart door drie mannen en één vrouw, Margot Roodbos. Er wordt hard gelachen, veel gedronken en nog harder gelachen. Hij ziet zichzelf een troef uitspelen. Zijn armen gaan triomfantelijk omhoog. Margot gooit haar kaarten op tafel. Springt op en omarmt hem. Ze fluistert iets in zijn oor. Geert moet lachen. Die glimlach op de lippen. Geert ziet niets anders dan die glimlach om zijn eigen lippen. Dan valt het café plotseling stil. Sneeuw waait naar binnen. In de deuropening staat de

man van de dokterstas. Een stethoscoop om zijn nek. Hij staart naar Geert. Geert staart terug. Langzaam bevriest zijn glimlach.

35.5 INT. IN DE SLAAPKAMER VAN GEERT.

Geert kijkt door de telescoop. Hij ziet Margot.
Zij staat met haar rug naar het raam. Ze laat haar badjas op de grond vallen en trekt haar pyjama aan.

36 EXT. IN DE BOOM NAAST HET WEILAND AVOND/NACHT

Judith en Fenneke zitten in de boom. Judith's benen bungelen aan weerszijden van een tak. Fenneke zit iets verder op de tak, in een houding van een roofvogel. Ze staren in de nacht.

FENNEKE

Het blijft een vreemd dorp.

JUDITH

Zit jij hier vaker?

FENNEKE

Hier voel ik me op mijn gemak.
Moet jij niet allang in bed liggen?

JUDITH

Eens in de twee weken blijft mijn moeder een nacht in de stad.
Ze vertrouwt me.

FENNEKE (kijkt omhoog)

Morgen is het volle maan.

JUDITH

De Heksenjacht kan beginnen.

FENNEKE (strijdlustig)

Ik ben er klaar voor.

JUDITH

Ik heb een boomhut, die is net zo hoog. (Fenneke zwijgt)
Ludo durft er niet in. Hij heeft al hoogtevrees als hij in een soepbord kijkt.

FENNEKE

Ludo? Is dat je vriendje?

JUDITH

Ja...
We hebben ruzie.

FENNEKE

Hoe oud is je vriendje?

JUDITH

Heb jij geen hoogtevrees?

De deur van de schuur gaat open. Fenneke en Judith zien Kristen en Jochem in het donker naar de stallen lopen.

FENNEKE

Hoogtevrees? Integendeel, ik zou willen kunnen vliegen.

JUDITH

De over-overgrootmoeder van Margot kon vliegen. Op een bezemsteel.

FENNEKE

Echt waar?

JUDITH

Het liep slecht met haar af.
Ze houden niet van sprookjes in dit dorp.

FENNEKE (glimlacht)

Zoals de tovermelk van Margot?

JUDITH

Jij gelooft me niet, hè?

FENNEKE

Jawel.

JUDITH

Morgenavond twaalf uur. Volle maan. Je weet waar je moet zijn.

...

Tjeetje, ik kan je bijna niet meer zien. Zie jij mij nog.

FENNEKE

Ik zie heel goed in het donker.

Ik wil je een geheim vertellen.

...

Ik ben niet zwart geboren. Het is moeilijk voor te stellen, maar mijn ouders waren blank. Echt waar.

Ze woonden en werkten in Australië. Toen ik drie maanden was, gingen ze op vakantie. Met een jeep dwars door het land. Op een dag zwommen ze naakt in een bron. Ze waren verliefd. Ik lag in een wieg op de achterbank. Tot ze terugkwamen. Toen was ik verdwenen, van de aardbodem verdwenen. Drie weken hebben ze naar me gezocht. Ze hebben me niet gevonden.

Zes weken later werden ze plotseling gebeld. Iemand had iets gezien. Opnieuw werd er een grootschalige zoektocht opgezet, en nu wisten ze waar ze moesten zoeken. Na enkele dagen vonden ze me. In een nest, hoog in de boom. Mijn huid was door de zon verkleurd. Zo donker als de nacht.

Het werd een bloedige geschiedenis. Ik zat daar samen met drie adelaarsjongen. Het vrouwtje was hysterisch. Ze heeft zich letterlijk doodgevochten, drie afschuwelijke uren lang. Soms denk ik dat ik het me herinner. Het gekrijs. Maar dat is onmogelijk.

Vaak droom ik. Dan vlieg ik. En dat gevoel, dat is, dat is de ultieme vrijheid.

Judith is in slaap gevallen.

37 INT. IN DE STAL NACHT

Jochem en Kristen zitten in de stal tegen een strobaal. Jochem neemt een diepe trek van een joint. Hij is duidelijk geen roker. Hij geeft de sigaret terug aan Kristen. Hij giechelt.

JOCHEM

Ik voel niets. Het werkt niet.

Kristen geeft hem een knipoog. Jochem sluit even zijn ogen. Dan kijkt hij weer naar Kristen. Langzaam maakt zij de knoopjes van haar bloes los. Ze draagt geen bh. Jochem kijkt ademloos toe. Hij wrijft in zijn ogen. Hij kijkt weer op en Kristen zit er weer alsof er niets gebeurd is. Haar bloes gewoon gesloten.

JOCHEM

Jezus, Kristen!

Jochem zucht diep legt zijn hoofd te rusten op de strobaal. Hij hoort Kristen opstaan en naar hem toelopen. Hij opent zijn ogen. Kristen torent boven hem uit, haar bloes geheel open. Jochem kijkt naar haar navel, haar borsten, haar jukbeenderen. Dan hurkt ze vlak voor hem. Zachtjes zoent ze hem op de lippen. Speels, uitdagend. Eén voor één maakt zij de knoopjes van zijn bloes open. Jochems ademhaling wordt zwaar. Kristen zoent zijn nek, zijn borst, richting zijn navel. Plotseling gaat de deur van de stal open. Rogier in 't Woud stapt naar binnen. Jochem schrikt enorm. Kristen kijkt even op, maar gaat dan gewoon door met zoenen. Ze speelt met de knopen van zijn broek. Rogier hurkt naast Jochem. Hij glimlacht en veegt wat zweet van Jochems voorhoofd. Rogier fluistert hem aanwijzingen in het oor. Tegelijkertijd masseert hij met zijn rechterhand één van Kristens borsten. Jochem kijkt verbijsterd naar de soepele bewegingen van Rogiers hand.

ROGIER

Je moet minder gespannen zijn. Op deze manier laat je niets toe. Mag ik je een tip geven? Etc.

Plotseling voelt Jochem een natte tong op zijn wang. Hij draait zijn hoofd weg van Rogier en kijkt recht in de bek van geit Betsie. Jochem schreeuwt het uit.

Dan gaat de deur opnieuw open. In een waas ziet Jochem in de deuropening zijn vader en moeder staan.

JOCHEM (hij zweet nu hevig, zijn ogen rooddoorlopen)
Papa?

De vader van Jochem neemt de rol van Rogier over. Ook hij fluistert opgewonden in Jochems oor.

JOCHEMS VADER (in het Limburgs)
Ik heb je altijd willen beschermen jongen. Er is zoveel kwaad in de wereld. Maar ik moet je loslaten. Jij bent een grote jongen nu. Jij weet waar je grenzen liggen. Etc.

Jochem kijkt van zijn vader naar de geit, van Betsie naar zijn vader. Hij hyperventileert. Zijn ogen worden zo mogelijk nog groter. Hij stopt met ademen. In de hoek van de stal ziet hij Rogier met zijn moeder zoenen. Zij staat met haar rug tegen de muur. Rogier heeft haar rokken opgetild en zijn eigen broek hangt op zijn enkels. Op dat moment neemt Kristen Jochems piemel in haar mond, de tips van zijn vader komen sneller en sneller en zijn moeder maakt onaardse hijggeluiden. Dat is de druppel. Jochem gooit Kristen van zich af, staat op en schreeuwt als een man die in brand staat. Dan zakt hij ineen op de grond. Zwart.

Zwart.

Een vredige, totale stilte.

Langzaam komt het beeld terug, en dan het geluid. Heel wazig.

Vanuit het perspectief van Jochem op de grond zien we Kristen, Fenneke, Rogier en Jan bezorgd naar hem kijken. Fenneke, Rogier en Jan zijn in pyjama. Rien komt de stal binnen met een emmer water.

ROGIER
Jochem! In godsnaam, Jochem. Hoor je me!

Zwart.

De volgend ochtend

38 EXT. IN DE RIVIER

VROEGE OCHTEND

Jan en Rien staan tot hun knieën in de rivier. Ze zijn van top tot teen ingezeept. Het is erg vroeg. Dauw staat op de velden. De zon komt net op, de stralen schitteren in het water. Jan vult een kan met rivierwater. Met aandacht wast hij de rug van zijn broer. Rien wijst naar de schuur. Jan kijkt op en wrijft wat zeep uit zijn ogen.

Zwijgend kijken de broers naar het stille vertrek van Veerle. Ze loopt door de velden in de richting van het bos.

39 CLOSE UP VAN EEN AFFICHE AAN EEN BOOM

Van het affiche "*Heksenjacht / As You Like It: nog tien, negen, acht, zeven, zes, vijf, vier, drie, twee dagen*" wordt met een rode stift ook de *twee* doorgekrast. Daaronder wordt een *één* geschreven.

40 EXT. IN DE TUIN VAN MARGOT VROEGE OCHTEND

Margot staat in haar pyjama in de tuin en kijkt naar de zonsopgang. De ochtenddauw staat om haar enkels. Ze is in een soort gebed verzonken; in een constante stroom prevelt ze woordjes. In haar rechterhand houdt ze een platte houten koffer. Ze loopt naar een tafel vol potjes en blikjes, die aan het eind van de tuin tegen een muur staat. Ze zet de koffer dwars op de tafel en opent het. Het blijkt een houten drieluik met schilderijen en oude foto's van vrouwen. Al deze vrouwen hebben precies dezelfde wilde krullen als Margot. Onder hun portretten zijn bakjes gemonteerd, zo groot als luciferdoosjes.

In het midden van het drieluik hangen een verweerde spiegel en een verroest scheermes. Margot kijkt naar haar eigen spiegelbeeld. Door het felle tegenlicht van de zon lijken haar krullen vuurrood. Ze pakt een pluk haar en snijdt het af. Ze legt het haar in een kommetje met witte gelei. Ze opent één voor één de bakjes van het drieluik. Ze zijn gevuld met haren. Ze mengt al die verschillende haren in het kommetje. Dan pakt ze een potje een schroeft de deksel open. Voorzichtig giet ze de inhoud van het potje in haar hand. Dikke kleurloze vloeistof loopt over haar vingers. Dan glipt er iets uit het potje in de palm van haar hand. Het is een piepkleine foetus. Voorzichtig laat ze het in de witte gelei glijden. Dit alles voortdurend begeleid door een monotoon geprevel als in een bezwering.

41. EXT. AAN DE RAND VAN HET BOS VROEGE OCHTEND

Veerle kijkt naar het bos. Mist hangt tussen de bomen. Het ziet er donker en onheilspellend uit. Ze haalt diep adem. Dan verlaat ze de weg en verdwijnt tussen de struiken het bos in.

42. INT. DE KEUKEN VAN MARGOT VROEGE OCHTEND

Margot gooit de witte gelei uit het kommetje in een pan kokende olie. Een felle chemische reactie.

43 INT. IN DE SLAAPKAMER VAN GEERT VROEGE OCHTEND

Close up. Geert slaapt onrustig. Zijn hoofd slingert heen en weer. Beeld van boven. Geert ligt in bed, zijn armen gespreid. Om hem heen kronkelen honderden slangen.

44. INT. IN DE SLAAPKAMER VAN ANNEKE ROELFSMA OCHTEND

De zon schijnt op het bed. Anneke slaapt lui en overdwers in een klassiek boerenledikant. De lakens liggen meer op de grond dan op bed. Tegen de deurpost geleund staat Frank Lammers met een dienblad met een ontbijt. Hij draagt een ochtendjas dat duidelijk niet de zijne is, het past niet bij zijn reputatie. Frank kijkt naar Anneke die langzaam wakker wordt met een hele, hele grote grijns op haar gezicht.

45. INT. HET APPARTEMENT VAN LOTJE BOVEN HET KLASLOKAAL
OCHTEND

Lotje loopt in ochtendjas de woonkamer binnen. Ze droogt haar haren met een handdoek. Ze opent het raam aan de straatkant. Met haar ogen dicht geniet ze van de ochtendzon. Beneden haar gaat de deur van smederij open. Judith en Wolter stappen naar buiten. Judith pakt haar fiets en Wolter geeft haar voorzichtig een fietswiel aan. Judith geeft hem een zoen op de wang en rijdt weg. Wolter kijkt haar glimlachend na. Dan kijkt hij op naar Lotje. Lotje schrikt weg, moet om zichzelf lachen en kijkt dan weer naar beneden. Wolter lacht naar haar en verdwijnt in de smederij.

46. EXT. IN HET BOS OCHTEND

Veerle loopt in het bos. Haar kleren en haren zijn nat van de dauw. In haar hand houdt ze meerdere rode vellen. Aan een boom geprikt hangt een nieuw vel. Ze trekt het los, leest het aandachtig, glimlacht breed en loopt zoekend weer verder.

47. EXT. OP DE WEG OCHTEND

Judith fiets met grote vaart over de weg. Ze trapt als een bezetene op haar kleine fietsje. Ze heeft een voorwiel van een racefiets onder haar oksel geklemd en haar tong tussen haar tanden.

48. INT. IN DE SLAAPKAMER VAN LOOMAN OCHTEND

Geert Looman staat opnieuw voor zijn telescoop. Hij ziet er ongezonder uit, alsof hij een zware griep heeft. Hij bibbert van de kou in zijn pyjama. Hij zoekt Margot via de kijker en vindt haar in de keuken. Er is veel rook. Dan, plotseling, als door een wesp gestoken, draait Margot zich om. Geert schrikt, maar Margot kijkt niet naar hem op. Ze loopt naar de keukentafel en schrijft iets op in een kladblok. Ze scheurt een vel af en loopt het beeld uit. Enige seconden later wordt het gordijn voor het raam gesloten. Het witte vel is op het gordijn geprikt. Geert zoomt in. Hij stelt scherp. Hij leest: "Game over!"

49. EXT. BIJ DE TENT VAN LUDO OCHTEND

Judith komt aangefietst bij Ludo's tent. Ze gooit haar fiets op de grond.

JUDITH (schreewt)

Amai! Slaapkop, het is al uren dag. (ze kraait drie maal als een haan)

LUDO (vanuit zijn tent)

Judith, alsjeblieft.

JUDITH (praat te hard)

Ik heb wel een kopje thee verdient, dacht ik zo.

Ze zingt een lied, behoorlijk vals. Ludo vloekt en tiert. Hij steekt zijn hoofd uit de tent en ziet Judith triomfantelijk staan. Met één vinger houdt ze het nieuwe wiel draaiende. Een grijns op haar gezicht. Ludo's humeur slaat in één klap om. Hij fluit vol bewondering.

50. EXT. IN HET BOS OCHTEND

Veerle zoekt nog steeds in het bos. Ze heeft inmiddels een behoorlijke stapel rode vellen. Plotseling staat ze stil. Ze luistert. In de verte ziet ze iets liggen. Langzaam loopt ze er naar toe.

Waldemar ligt op de grond. Hij beweegt niet. Zijn rechtervoet zit vast in een stropersklem. Zijn been zit onder het bloed. Veerle komt naar hem toe gerend en schudt hem heen en weer. Langzaam wordt Waldemar wakker. Hij is helemaal zwart en nat van het zand en de dauw.

51 INT. IN DE BADKAMER VAN GEERT / VOOR ZIJN HUIS OCHTEND

Geert staat onder de douche met zijn hoofd tegen de muur. We horen regelmatig een scherpe, indringende toon. Even is het weg, Geert opent zijn ogen, dan is het er weer.

De postbode staat voor het huis van Geert. Hij drukt op de bel en blijft drukken. In zijn hand heeft hij een heel pakket brieven.

Margot komt aangelopen en vraagt of zij kan helpen. Aarzelend geeft de postbode haar het pakketje brieven.

Geert staat nog steeds onder de douche. Het scherpe geluid is gestopt.

52.1 EXT. OP DE WEG BIJ HET WEILAND DAG

Frank Lasso rijdt in een tractor met daarachter een platte kar. Hij draagt een boerenoverall. Naast hem zit Anneke, ook in overall. Ze schilt een peer en voert Frank kleine partjes. Achter op de kar zitten Else, Lisa, Anne en Eva. Hun benen bungelen over de rand. Ze zingen The Bee Gees: *Staying Alive*.

Frank vertraagt bij het weiland van de toneelspelers. Er is bedrijvigheid alom. De vier dochters springen van de kar en Frank trekt weer op. Else, Lisa, Anne en Eva zwaaien Anneke en hem na.

51.2 EXT. IN HET WEILAND DAG

Er zijn veel spelers op het podium. Alles loopt door elkaar. Acteurs passen kostuums, Jan en Rien zagen een hobbelpaard doormidden. Else, Lisa, Anne en Eva gaan afwachtend in het gras zitten. Rogier loopt te vloeken tegen Kristen.

ROGIER

Waar is Veerle! Waar is Jochem? We zijn geen amateurclub!

KRISTEN (geduldig)

Rogier, ik weet niet waar Veerle is. Jochem komt eraan.

Rogier wil tegen haar uitvallen maar wordt afgeleid door Wolter die met een open vrachtwagen, achteruit, het weiland in komt rijden. Op de wagen staat een stalen SM-kooi. Wolter springt uit de wagen en wil de kooi met een kraan op het podium zetten.

ROGIER

Wat kom jij in godsnaam doen?

KRISTEN

Dit is de kooi.

ROGIER

De kooi?

KRISTEN

Rogier. Je gaat me niet vertellen ...

ROGIER

Ben jij debiel of zo?

Het concept is veranderd. Meer dan een week al.

Jij ziet het gewoon niet hè? Jij ziet echt niet wat ik aan het doen ben!!

“..@...*.†††..•†..†” Fucking amateurs!

WOLTER

Zeg luister eens, mister ...

KRISTEN (probeert zich te beheersen)

OK. Rogier, ik ga je nu voor één ...

Ze valt stil. In de verte ziet ze Jochem met een koffer over de weg lopen. Het is duidelijk dat hij vertrekt.

KRISTEN

Jochem?

Jochem! Fuck! (ze rent hem achterna)

52. EXT.

IN HET BOS

DAG

Veerle ondersteunt Waldemar. Hij loopt ongemakkelijk, maar het ziet er niet al te ernstig ernstig uit. In zijn hand houdt hij de stropersklem.

VEERLE

Gaat het?

WALDEMAR

Ik vermoord ze, die eikels uit het dorp.

Ik geloof het gewoon niet. Dit stamt nog uit de Middeleeuwen.
Als zo'n klem een ader raakt, bloed je in een half uur leeg.

VEERLE

Waldemar ... het spijt me.

WALDEMAR

Spijt is wat de boer schijft.

VEERLE

Hoe prozaïsch.

WALDEMAR (lacht)

A guy has to keep his reputation.

VEERLE (stopt, kijkt Waldemar aan)

Luister! Wij passen niet bij elkaar. Ok.

Jij bent een klaploper, ik ben een kunstenaar.

Ik wil geen afleiding, ik moet me op mijzelf kunnen concentreren. Ik heb geen tijd voor wandelingen in het bos.

Sowieso, de natuur ... natuur is voor op schilderen!

Ik eet drie Glacé-koeken per dag. Ok! En jij weet niet eens wat dat is, een Glacé-koek.

En onthoud dit: ik wil géén kinderen. Ik haat kinderen.

...

Man, ik heb drie weken lang geen oog dichtgedaan.

WALDEMAR

Ah, de dief stal dus niet alleen je geld.

VEERLE

En dat maakt zijn misdaad alleen maar groter.

Veerle veegt zand van zijn gezicht. Ze staat op haar tenen en zoent hem.

VEERLE

Je bent vies.

WALDEMAR

Daar wen je snel aan. Kom.

53. EXT.

OP DE WEG BIJ HET WEILAND

DAG

Jochem zit aan de kant van de weg op zijn koffer. Een bus komt aangereden en stopt voor hem. Jochem stapt in en de bus trekt weer op. Hij is de enige passagier.

Kristen komt hem achterna gerend. Ze zwaait met haar armen. Jochem gaat op de achterste bank zitten. Hij kijkt naar Kristen die met de handen op haar knieën de bus nakijkt en uithijgt.

54. EXT. IN HET BOS DAG

Judith trekt Ludo achter zich aan door het bos. Ludo draagt zijn knalgele wielerpak.

JUDITH
Aansteller! We zijn er bijna.

Ze komen bij een open plek in het bos. In de verte schittert de zon in het water van een meertje. Vlak voor Judith en Ludo's neus doemen de resten van een oud gebouw op.

JUDITH
De over-overgrootmoeder van Margot woonde hier. Kom.

Als een steenbok klimt Judith omhoog in de ruïne. Ludo kijkt haar na. Zweet staat op zijn voorhoofd.

55. EXT. OP DE WEG BIJ HET WEILAND DAG

Kristen stapt in haar Eend.

56. EXT. BIJ HET MEER DAG

De zon staat hoog aan de hemel. Waldemar en Veerle staan aan de oever van het meertje. Ze staan dicht bij elkaar, maar raken elkaar niet aan. Langzaam, kledingstuk voor kledingstuk, kleden ze zich uit. Eenmaal naakt bestudeert Veerle Waldemar van top tot teen. Ze glimlacht en kijkt hem uitdagend aan. Dan bestudeert Waldemar het lichaam van Veerle. Hij fluit. Ze lachen.

Veerle en Waldemar lopen samen het meer in.

57. EXT. OP DE RUÏNE DAG

Judith duwt Ludo als een onwillig schaap de ruïne op. Eenmaal boven gaat Ludo direct zitten en klemt zich vast aan een overhangende tak. Overduidelijk hoogtevrees. Judith komt naast hem zitten. Ze negeert zijn angst.

JUDITH
Wauw!

Ze wijst naar het meer. Ze kijkt ademloos toe hoe Waldemar en Veerle vrijen, zwemmen en zoenen als Adam en Eva in het paradijs.

LUDO
Zo begint het altijd.

JUDITH
Wat bedoel je?

LUDO

Die pure verliefdheid die door je aderen stroomt. Nog niet aangetast door de leugens.

JUDITH

Leugens?
Van de mannen?

LUDO

Mannen en vrouwen, dat is hetzelfde. Er gaat altijd iets mis.

JUDITH (verward)

Wat dan?

LUDO

Vroeg of laat maak je elkaar stuk. Dat zit in onze natuur. We vernietigen het bestaande, op zoek naar iets nieuws.
Een nieuwe bil, een andere borst, jongere dijen.

JUDITH

Je hebt gewoon de ware nog niet gevonden.

LUDO

Doe niet zo naïef.

JUDITH (fel)

Ik ben dertien. Ik ben zo naïef als ik zelf wil.

LUDO (denkt na)

Ja ... dertien is de ideale leeftijd.

JUDITH (kijkt naar 't vrijende paar)

Wanneer zag jij voor het eerst seks?

LUDO (lacht)

Toen ik negen was.
Ik heb er nog nachtmerries van.
Ik zat in de klas en zag een enorme Bouvier een poedel dekken. Dat ging met een geweld, amai! Die poedel gilte het uit en die Bouvier ging maar door. En dat was nog maar het begin. Die poedel raakte zo in shock dat ze verkrampde. De Bouvier kwam niet meer los.
De juffrouw deed net alsof het niet aan de hand was. Maar het gejack ging door merg en been.
Het heeft mijn seksleven voor altijd getekend.
Je bent nooit helemaal veilig.

Judith kijkt hem geschokt aan. Ze ziet bleek.

58. EXT. OP HET PODIUM IN HET WEILAND DAG

Op de rand van het podium zitten de spelers, de figuranten, Jan & Rien. Ze wachten.

Rogier loopt heen en weer over het podium.

Aan de overkant van de weg wordt door dorpsbewoners hard gewerkt aan de opbouw van het sportveld. Wolter zet met zijn kraan twee stalen doelframes op het veld. Er worden lijnen getrokken, banken neergezet, spandoeken opgehangen.

FENNEKE

Zullen we helpen?

Ze kijken allen vragend om naar Rogier. Hij kijkt naar de activiteiten op het sportveld, naar de spelers en gebaart geïrriteerd dat ze wat hem betreft kunnen gaan.

Rogier blijft alleen achter. Hij gaat op de rand van het toneel zitten.

Midden in het weiland staat de stalen SM-kooi.

ROGIER

Amateurs.

59. EXT. OP DE WEG DAG

Kristen nadert in haar rode Eend de bus van Jochem. Ze toetert. De bus remt af vlak voor een viaduct over het water. Kristen ziet haar kans. Ze geeft extra gas en drukt de Eend tussen de bus en de railing. Boven op het viaduct zet ze haar wagen plotseling dwars op de weg. De bus komt met piepende remmen tot stilstand.

60. EXT. OP DE RUÏNE DAG

JUDITH

In het dierenrijk is vriendschap onvoorwaardelijk.

LUDO

Je bedoelt trouw.

JUDITH

Nee, vriendschap.

LUDO

Dat komt niet voor in de natuur. Het draait om eten en voortplanten.

JUDITH

Maar ook om liefde en vriendschap.

LUDO

Zou je willen.

JUDITH

Jij gelooft mij niet.

LUDO

Nee

JUDITH

Jij bent bang.

LUDO

Ik ben realistisch.

JUDITH

Zoals jij bent ... zoals jij denkt, dat is zo treurig. Dan kan je er beter een eind aan maken. (Ludo zwijgt)

Maar ja, zelfmoord is voor pubers. Daar ben jij véél te oud voor. (Ze zoent hem op de wang)

Ken jij dat verhaal van die leeuw en die jonge gazelle?

Nee?

Die leeuw was top of the bill, de held van zijn klas. Hij scheurde alles en iedereen aan stukken met zijn enorme klauwen.

Maar, hij kreeg een zwak voor die jonge gazelle. Hij had haar zien drinken aan de waterkant. Ze stond voorover gebogen, haar benen iets uit elkaar. Zo. (ze gaat staan)

Hij stond op het punt haar te grijpen toen, Bwaammng!

Boemm! verliefd tot over zijn oren. In één klap. Hij begreep er zelf niets van. Maar in plaats van te jagen - om zijn vrouw en jongen te voeden - ging hij meer en meer de kudde van de jonge gazelle beschermen. Tegen de andere leeuwen.

En dat werd zijn ondergang. Verzwakt door het weinige voedsel werd hij uiteindelijk zelf aangevallen door zijn soortgenoten.

En de doodsteek kreeg hij van de minnaar van zijn vrouw.

Die zag zijn kans schoon.

In de laatste minuten van zijn leven stond de jonge gazelle hem bij. Ze likte zijn wonden, vertelde grappige verhalen en samen huilden ze dikke tranen. Dát waren de gelukkigste minuten uit zijn leven.

Judith lacht. Weer geeft ze hem spontaan een zoen op zijn wang. Dan wijst ze naar het meer.

JUDITH

Zie je dat?

62. EXT.

BIJ HET MEER

DAG

Peter, Joep en Viggo komen met hun stropersuitrusting tevoorschijn uit de bosjes. Tegen de zon in staren ze naar de naakte Veerle en Waldemar, die op een eiland in elkaars armen liggen te zonnen. De mannen stoten elkaar aan. Ze lachen.

Peter loopt naar de kleren van Veerle en Waldemar. Hij pakt ze op en legt daarvoor in de plaats een dode haas. Dan vertrekken ze weer, met de kleren.

63. EXT.

OP DE RUÏNE

DAG

LUDO [kijkt hen na]

Amai.

JUDITH

Ludo ...?

LUDO (afwezig)

Ja.

JUDITH

... vind jij mij aantrekkelijk?

LUDO (lacht)

Dit lijkt wel een obsessie.

...

Luister, *I'am your guy*, ik heb verstand van die dingen.

Ik denk - nee, ik weet – dat jij een heel bijzondere, mooie vrouw zult worden.

JUDITH (fel)

Ik ben al een vrouw.

LUDO

Halleluja!

JUDITH

Doe niet zo flauw.

...

Ben jij mijn vriend?

LUDO

Vanzelf.

JUDITH

En dat meen je ook?

LUDO (spuugt tussen zijn vingers door)

Cross my heart and hope to die.

JUDITH

En jij hebt het beste met mij voor?

LUDO

Waar wil je naar toe?

JUDITH

Ik wil dat jij het bent.

LUDO

Wat?

JUDITH

Ik wil dat *jij* het bent die met me naar bed gaat!

64. INT. AAN DE KEUKENTAFEL VAN MARGOT DAG

Margot kijkt naar het tafelblad vol brieven. Ze heeft er meerdere geopend. Het pannetje vol hete stoom staat nog op het vuur. Het zijn brieven van vrouwen, veelal met foto's. "In reactie op uw advertentie ...". Margot gromt.

65. EXT. OP HET VIADUCT DAG

Beeld van een afstand. Langzame zoom in. Boven op het viaduct staat de Eend nog steeds dwars op de weg. Hij blokkeert de weg voor de bus. De buschauffeur is een eindje verder gelopen en leegt zijn blaas.

Op de achterste bank van de bus zitten Jochem en Kristen. Ze hebben een goed gesprek. Jochem maakt heftige gebaren, Kristen schudt haar hoofd.

66.1 EXT. OP DE WEG DAG

Han Roelfsma rijdt met hoge snelheid in Frank Lasso's witte golf. Hij draagt de zonnebril van Frank en fluit mee met Madonna, die uit de boxen knalt.

66.2 EXT. IN EEN WEILAND DAG

Frank en Anneke werken in het weiland. Frank hoort de Golf als eerste. Als door een wesp gestoken kijkt hij op. Anneke merkt dat er wat aan de hand is. Met haar hand boven haar ogen tegen de zon ziet ze de witte golf met grote snelheid en te hoge toeren langs razen.

Even later is het weer stil. Anneke en Frank kijken elkaar aan. Ze zwijgen.

67. EXT. BIJ HET MEER DAG

Veerle loopt te stampvoeten aan de oever van het meer. De kleren zijn weg.

Waldemar is slap van het lachen. Veerle kan er 'absoluut, absoluut niet de humor van inzien'. Hoe groter haar woede, hoe groter het plezier van Waldemar.

68. EXT. OP HET VIADUCT DAG

Peter, Joep en Viggo komen aangereden in een halfopen truck. Ze kunnen niet verder, de Eend blokkeert de weg. Viggo toetert geïrriteerd. Wanneer er geen reactie komt stapt hij uit.

69. EXT. BIJ HET MEER DAG

Verbijsterd, met grote ogen en vol walging kijkt Veerle toe hoe Waldemar behendig de dode haas ontdoet van zijn vel.

WALDEMAR

Nu nog de kwestie van de bacteriën.

VEERLE

Gadverdamme.

70. EXT OP HET VIADUCT DAG

De chauffeur zit weer achter het stuur. Jochem staat in de deuropening. Kristen staat op straat. Langzaam komt de bus in beweging. De chauffeur groet Peter, Joep en Viggo, die eigenhandig de Eend opzij hebben gezet. Jochem gebaart 'sorry', dan sluiten de deuren zich. Kristen blijft achter.

Kristen hoort een vreemde knal. De truck van Viggo, Joep en Peter rijdt langzaam voorbij. Grijnzend wijst Viggo in de richting van de rode Eend. Langzaam, dan steeds sneller rijdt de Eend achteruit het viaduct af. Kristen vloekt en rent er achteraan.

Jochem, op de achterste bank in de bus, ziet tot zijn ontsteltenis Kristens Eend van de weg in een diepe greppel schieten.

71. EXT. BIJ HET MEER DAG

Liggend in het water - als een alligator – kijkt Veerle naar Waldemar. Hij heeft twee vuren tegelijkertijd branden. Boven het ene hangt de huid van de haas in een dikke rookwalmen, boven de andere roostert de haas zelf. Het zweet gutst van Waldemars rug. Veerle glimlacht.

72. EXT. VOOR HET HUIS VAN GEERT LOOMAN DAG

Geert doet zijn voordeur open. Hij schrikt wanneer hij ziet dat het Margot is. Ze overhandigt hem het pakketje brieven. Ze ziet aan het gezicht van Geert dat hij weet dat zij weet dat hij...

MARGOT

Ik zie eigenlijk maar twee geschikte kandidaten. Inge Suer en mevrouw Jansen. Maar ik kan me vergissen natuurlijk.

GEERT

Margot ...

MARGOT

Jij zoekt een moeder voor je kind, ik weet het.

GEERT

Het zou niet werken tussen ons.

MARGOT

Jij weet niet wat je doet.

... (haalt diep adem)

Luister. Dit is wat ik te zeggen heb.

Ik draai mij om en loop naar huis.

Dat zijn honderd stappen.

De helft daarvan zijn voor jou.

Vijftig stappen.

Dat is wat je hebt.

Daarna draai ik me niet meer om.

...

Nooit meer.

Margot geeft Geert een zoen op zijn wang.

Ze draait zich om en loopt langzaam richting haar huis. Ze telt de stappen. Geert telt de stappen. Hij loopt haar enkele passen achterna. Zweet staat op zijn voorhoofd. Hij schraapt zijn keel. Hij ademt zwaar.

Achtenveertig, negenveertig. Margots been blijft even in de lucht hangen. Ze sluit haar ogen. Tranen lopen over haar wangen. Vijftig. Margot loopt door.

Geert kijkt haar na. Hij moet zich vasthouden aan een tuinhek. Hij ziet eruit als een fysiek wrak, als een ineengestorte weduwnaar bij het graf van zijn geliefde.

73. EXT. IN DE GREPPEL LANGS DE WEG DAG

De rode Eend zit vast in de greppel in een hoek van 45°. Kristen staat tot in haar knieën in het water. Ze duwt uit alle macht tegen de bumper van de wagen. Er zit geen spat beweging in. Ze vloekt. Ze huult. In geen velden of wegen is er iemand te bekennen.

74. EXT. OP HET SPORTVELD DAG

Er zijn veel dorpsbewoners aan het werk. De netten worden in de goals geknoopt.

Schietschijven worden opgezet. Ranja wordt aangemaakt.

De toneelspelers en figuranten testen de ballen. Ze spelen voetbal. De stemming is uitgelaten.

Rien verpleegt Jan die een bal tegen zijn oog heeft gekregen. Het bloed valt mee, maar het oog ziet al wel behoorlijk paars.

Fenneke gooit een bal terug in het veld. Ze kijkt naar het toneel aan de overkant van de weg.

Rogier zit nog steeds in zijn eentje op de rand van het podium.

75. EXT. BIJ HET MEER DAG

Water sist. Een grote stoomwolk. Waldemar staat in het water en laat de huid van de haas afkoelen.

76. INT. IN DE KEUKEN VAN MARGOT DAG

Olie sist. Veel rook van de pan op het vuur. Margot loopt van het fornuis terug naar haar keukentafel. Ze heeft een leesbril op. Op de tafel ligt een enorme stapel oude naslagwerken. Opgewonden loopt Margot met haar wijsvinger door de bladzijden van een opengeslagen boek. Idefix zit op haar schoot en leest mee.

77. INT. IN DE KERK DAG

Geert zit ergens midden in de kerk op een bank. Met een koortsige blik staart hij naar het beeld van moeder Maria. Hij knippert met zijn ogen en kijkt nog eens. Maria kijkt hem recht aan en schudt meewarig met haar hoofd. Ook andere beelden en schilderijen in de kerk geven blijk van hun afkeuring. Geert sluit zijn ogen en fluistert een gebed.

78. EXT. IN DE GREPPEL DAG

Kristen zit tegen het talud van de greppel. Haar benen nog steeds in het water. Ze zit onder de modder en het zweet. Een treurig beeld. Dan kijkt ze op. Over de weg komt Jochem aangerent. Onhandig, vanwege zijn koffer, en met een rood hoofd. Bij de greppel blijft hij hijgend staan. Kristen en Jochem kijken elkaar een korte tijd zwijgend aan. Dan - op precies hetzelfde moment - grijnzen ze beiden. Jochem springt naast Kristen in het water.

79. EXT. BIJ HET MEER DAG

Waldemar lacht. Veerle komt uit de bosjes tevoorschijn. Ze draagt niets anders dan een miniscule bikini gemaakt van de huid van de haas, bijeengehouden met strengen van klimop. Waldemar zelf draagt een 'tangaslip' van bladeren.

WALDEMAR

Me Tarzan, you Jane.

VEERLE

Beam me up Scotty.

80. INT. IN DE KERK DAG

Joep, Peter & Viggo staan voor het schilderij van *De Heksenverbranding in 1689*. Ze kijken vragend om naar Geert die nog steeds op de zelfde bank zit en omslachtig zijn neus snuit. Hij gebaart dat ze hun gang maar gaan.

81. EXT. IN DE GREPPEL DAG

Jochem en Kristen duwen met al hun kracht tegen de bumper. Langzaam maar zeker komt er beweging in. Ook Jochem zit nu onder de modder en het zweet. Ze kijken elkaar aan en moeten lachen. Het resultaat is een terugval van zeker twintig centimeter.

82. EXT. IN HET BOS DAG

Waldemar en Veerle lopen door het dichte bos. Uit alles spreekt de onervarenheid van Veerle. Takken zwiepen in haar gezicht, ze trapt met haar blote voeten op de verkeerde dingen. Ze vloekt, ze struikelt. De stemming is behoorlijk bekoeld. Waldemar probeert haar te helpen maar Veerle bijt geïrriteerd van zich af.

VEERLE (voor zichzelf)

Dit is waanzin.
Het kost me mijn baan.
Verdomme.

83. EXT. VOOR DE KERK DAG

Jacob Looman staat bij de open truck van Joep, Viggo & Peter. Hij klimt via het achterwiel in de open bak. Naast de stropersklemmen en de geweren liggen de kleren van Waldemar en Veerle. Jacob bestudeert het ondergoed van Veerle, maar raakt snel verveeld. Hij snuffelt verder. Hij trekt een doek weg en ziet een tiental dode hazen, konijnen en fazanten in een bak vol half gestold bloed.

84. INT. IN DE KERK DAG

Viggo, Peter & Joep schroeven het schilderij los van de muur.

85. EXT. NAAST DE GREPPEL DAG

Met een laatste krachtsinspanning duwen Jochem en Kristen de Eend weer terug op de weg. Kristen en Jochem hijgen uit en geven elkaar een 'high five'.

86. EXT.

IN HET BOS

DAG

Waldemar draagt Veerle in zijn armen. Haar armen en benen zitten onder de striemen.
Ze eet een stuk haas.

VEERLE

Ik haat de natuur.

WALDEMAR

Aansteller.

VEERLE

Kijk naar mij. (wijst naar haar benen)
Ik moet volgende week naar de première in Tushinsky.
Iedereen is daar. Alle castingdirecteuren.

WALDEMAR (speelt geschrokken)

Maar wist je dat nog niet?
Back to basic. Dat wordt de nieuwe trend.

VEERLE (geeft hem een klap)

Het is toevallig wel mijn werk.

...

Rogier gaat me vermoorden. Ik verknal z'n voorstelling.
Het is een klootzak, maar hij heeft wel talent.

Veerle wordt onrustig. Waldemar zet haar terug op de grond.

VEERLE (kijkt hem serieus aan)

Jij brengt mij tot de rand van het bos. Ok.
Daarna ga ik alleen verder. Ik ga niet mijn toekomst op het spel
zettten, om .. om...
Begrepen?

WALDEMAR

Jij wilt niet met mij gezien worden?

VEERLE

Dit gaat me echt te snel hoor. Ik moet me op mijzelf
concentreren.

WALDEMAR (beledigd)

Ik begrijp het. De beschaving wacht.

Hij geeft Veerle een zoen en verdwijnt ineens tussen de struiken.

VEERLE

Hé, wacht. Wacht!
(Waldemar is verdwenen)

...

Zo bedoelde ik het niet.
Het is alleen voor de voorstelling, morgen.
Jezus, Waldemar. (ze vloekt)
...
Opgewonden standje.

Veerle vervolgt onhandig haar weg door het struikgewas. Telkens stoot of prikt ze haar blote voeten.

87. EXT. NAAST HET SPORTVELD DAG

Rogier leunt verveeld tegen een hek. Hij kijkt nog maar eens op zijn horloge. Hij overziet het sportveld dat is getransformeerd tot een terrein voor een zomerfestival.

Een bal komt in zijn richting gerold. Vanuit een impuls neemt hij de bal op zijn voet. Hij houdt hem hoog. Vier, vijf, vijftien, twintig keer. Met zijn, voet, zijn hoofd, zijn bil. Langzaam verzamelen de spelers zich om hem heen. Er wordt geklapt en gefloten. Het is ook echt knap wat hij doet. Voor het eerst op de dag zien we een glimlach op Rogiers gezicht. Op vijftig geeft hij de bal een rottrap richting het veld. De spelers en figuranten rennen erachter aan. Rogier ook.

88. EXT. VOOR DE KERK DAG

De handen van Jacob Looman bevoelen de ingewanden van een konijn.

89. EXT. VOOR DE KERK DAG

Viggo houdt de deur van de kerk open. Peter en Joep dragen het grote schilderij voorzichtig naar buiten. Geert Looman maant hen tot voorzichtigheid. Peter laat van schrik het schilderij bijna uit zijn handen vallen. Hij staart naar de wagen. Even later de anderen ook.

Jacob Looman zit in de bak. Hij zit onder het bloed. Bloed op zijn armen, in zijn haren, over zijn hele gezicht. Hij grijnst. Ook zijn tanden zijn rood.

90. EXT. OP DE WEG DAG

Kristen en Jochem, nog steeds zwart van de modder, duwen de Eend over de weg. Plotseling slaakt Kristen een kreet. Jochem kijkt op. Hij kan niet geloven wat hij ziet.

Aan de bosrand staat Veerle. Een halve wilde zonder noemenswaardige kleding. Kristen en Jochem staren verbijsterd naar Veerle. Maar ook Veerle staat perplex. Jochem en Kristen zien er zelf ook niet bepaald florissant uit. Dan barsten ze gedrieën in lachen uit.

91.1 EXT. OP HET SPORTVELD DAG

Rogier staat op het punt een strafschoot te nemen. Else, Lisa, Anne, en Eva Roelfsma staan in het doel. De anderen moedigen aan. Rogier neemt een aanloop, maar stopt plotseling zonder te schieten. Hij tuurt in de verte. Hij ziet de rode Eend van Kristen.

91.2 EXT. OP DE WEG NAAST HET SPORTVELD DAG

Overzichtsshot. De achterkant van de Eend.

Veerle, Kristen en Jochem duwen de Eend tot vlak voor de groep spelers. Veerle trekt nog net even haar bikini recht. Dan komen ze gedrieën achter de wagen tevoorschijn.

VEERLE (zwaait ongemakkelijk)

Hoi.

KRISTEN

We liggen iets achter op schema. Niet?

Fenneke proest het uit van het lachen. Rogier, de voetbal onder zijn armen geklemd, kijkt verbijsterd naar het trio.

92. EXT. VOOR DE KERK DAG

Peter, Viggo en Joep binden het schilderij vast op hun truck. Ze zwijgen. Af en toe kijken ze naar Geert en Jacob.

Voor de kerk op een bank zit Jacob. Zijn vader zit op zijn knieën naast hem en veegt voorzichtig, met een doek en een emmer water, zijn gezicht en armen schoon.

93. EXT. VOOR DE BOERDERIJ VAN ROELFSMA AVOND

Han staat tegen de witte golf geleund. Hij tuurt naar de weg. Niets. Hij kijkt op zijn horloge. Het is al bijna acht uur.

94. INT. IN HET KLASLOKAAL VAN LOTJE AVOND

Lotje van Laren zit in de vensterbank en ziet haar boetseerklas binnenkomen. De stemming is uitgelaten. Vooral de dochters Roelfsma hebben plezier. Ze zien roodverbrand van de hele dag buiten zijn.

95. EXT. VOOR DE BOERDERIJ VAN ROELFSMA AVOND

Anneke en Frank komen aangerezen op de tractor. Han wacht hen op met zijn armen over elkaar en een verbeterde uitdrukking op zijn gelaat.

96. EXT. OP HET PODIUM IN HET WEILAND AVOND

Veerle en Jochem repeteren. Voor het eerst gebeurt er iets tussen hen. Rogier regisseert, maar zij merken het niet.

JOCHEM

Goedendag, mijn liefste Rosalinde.

VEERLE

Zo, hoe is het, Orlando. Waar ben jij al die tijd geweest?
Jij een minnaar? Nog één keer zo'n streek en je hoeft me nooit meer onder ogen te komen.

JOCHEM

Mijn schone Rosalinde, het is nog geen uur later dan ik had beloofd.

ROGIER

Yes!

VEERLE

Een uur beloftebreuk in de liefde! Wie een minuut door duizend deelt, en in één duizendste van die minuut zijn woord breekt in zaken van de liefde, van hem mag je zeggen dat cupido hem wel eens op de schouder geklopt heeft, maar - zoveel is zeker - zijn hárt is nooit geraakt.

JOCHEM

Vergeef me lieve Rosalinde.

ROGIER

YES!!

98. EXT. BIJ HET SPORTVELD AVOND

De truck van Peter, Joep en Viggo komt aangereden. Een vreemd gezicht, zo'n schilderij uit 18^e eeuw zwevend door een groen zomerlandschap.

99. INT. IN HET KLASLOKAAL VAN LOTJE AVOND

LOTJE

Tot zover de theorie dames, nu de praktijk.

Lotje trekt de zwarte doek weg over de paspop. De dames in de banken gaan ijverig aan de slag. Wimmie Welsma kijkt aandachtig naar de pop. Ze glimlacht.

Lotje volgt haar blik en schrikt. Niet een pop, maar Wolter zit nonchalant op de stoel.

Met uitzondering van de zonnebril is hij naakt.

Lotje kijkt naar Wolter, dan naar Wimmie. Wimmie knikt en geeft haar een knipoog.

Langzaam loopt Lotje naar Wolter. Voorzichtig legt ze haar hand op zijn gesperde borst.

Wolter glimlacht naar haar. Lotje voelt het zweet op zijn buik. Voelt de kracht van zijn dijen.

Ze ruikt aan zijn haren. Ze sluit haar ogen.

Haar hand, aan de binnenkant van zijn dij nu, schuift langzaam omhoog. Dan pakt ze zijn ballen vast.

Het wordt akelig stil in de klas. Lotje kijkt op. De dames kijken verbaasd naar Lotje met haar hand in het kruis van de paspop. Wimmie knikt bemoedigend.

100. INT. IN DE BOERDERIJ VAN DE ROELFMA'S AVOND

Han zit aan de kop van de tafel en telt het geld. Anneke en Frank staan tegenover hem.

HAN
36, 37, 38, 39, ... 40!

FRANK
Ik hoef het niet.

HAN
Afspraak is afspraak.

FRANK
De situatie is veranderd.

HAN
Ik wil mijn vrouw terug.

FRANK
...

HAN
Ik wil mijn leven terug.

FRANK
...

HAN
Jij hebt je geld.
Mijn huis uit.
Nu!

ANNEKE (schraapt haar keel)
Hm, Han, ik kan ...

HAN (woedend)
Jou wil ik even spreken.

Anneke kijkt Frank aan, trekt haar schouders op en volgt Han naar de keuken.

Frank ijsbeert heen en weer. Hij houdt zijn blik op de keukendeur gericht. Hij probeert de ruzie te volgen, maar verstaat niets. Hij schrikt wanneer hij een pan op de grond hoort

kletteren. Wil de keuken ingaan, maar bedenkt zich. De geluiden in de keuken worden steeds heftiger. Hier wordt gevochten.

Frank bijt zijn nagels. Moet zich inhouden om niet de keuken in te rennen.

Dan gaat de keukendeur open. Anneke komt naar buiten en trekt haar schort recht.

Han komt naar buiten. Hij loopt enigszins ongemakkelijk. Hij houdt een bebloede zakdoek tegen zijn rechteroog. Hij loopt naar Frank toe. Kijkt hem vernietigend in de ogen en spuugt een klodder bloed in zijn gezicht.

101.1 INT. IN DE WOONKAMER VAN WIMMIE EN JUDITH WELSMA AVOND

Ludo staat aan het fornuis. Hij bakt groenten in een wok. Hij fluit. Drinkt uit een glas rode wijn. Een jazz-cd staat op.

Judith komt in een te grote ochtendjas de trap afgelopen. Op de onderste trede blijft ze staan. Kijkt naar Ludo.

JUDITH

Ludo.

Ze laat de ochtendjas op de grond vallen. Ludo draait zich om en schrikt zo van de spiernaakte Judith dat hij de hete wok uit zijn handen laat vallen.

LUDO

Judith, nee, nee!

Hij denkt na. In paniek. Loopt naar Judith toe. Trekt haar de jas aan en zet haar op de bank. Denkt na. Loopt terug naar de wok op de vloer. Begint de groente terug te scheppen.

LUDO (overstuur)

Judith, jouw lichaam is je tempel.

Dat is heilig. Onthoud dat!

Je kan niemand vertrouwen.

Onthoud dat!

Zeker geen oudere mannen.

Uiteindelijk is alles lust.

Je ... hebt ... alleen ...jezelf!

Ik ben zesendertig.

Ik ben alles wat een man een man maakt.

Natuurlijk vind ik je aantrekkelijk. Als ik eerlijk ben, als ik echt eerlijk ben, dan...

Ik zou niets liever.

Maar jouw lichaam is, is, mijn god Judith ...

Je bent nog een kind.

Jij wil te snel. En dat klopt ook. Zo gaat het altijd.

Maar ik, ik ...

Luister, ik ben zesendertig.

Heb je *mijn* lichaam wel eens gezien?

Ik wil je geen nachtmerries bezorgen, maar dít is wat er gebeurt als je ouder wordt. (hij trekt zijn shirt uit)

Zie je dit? Vet. Bulten en haren op de verkeerde plaatsen.
Stinkende adem van het roken.
En dit! (trekt zijn schoenen en broek uit)
Ingegroeide teennagels. Hier littekens. Maar dit is nog niks,
niets vergeleken met dit:
(gaat voor Judith staan, draait zich om, trekt zijn onderbroek uit,
buigt voorover)
Haren in je bilnaad. Aambeien!

Wimmie Welsma komt de kamer binnen. Rustig neemt ze de situatie in zich op.

101.1 INT. IN DE WOONKAMER VAN WIMMIE EN JUDITH WELSMA AVOND

Judith en Wimmie zitten naast elkaar op de bank. Ludo staat nog steeds in dezelfde positie.
Een rood hoofd van de inspanning, zijn onderbroek op zijn enkels.

Wimmie bestudeert zijn achterwerk. Steekt rustig een sigaret op. Inhaleert diep en geeft hem
vervolgens door aan haar dochter. Judith neemt onwennig een trekje.

WIMMIE

Ik ga je wat leren.
Hoe je een echte man kunt onderscheiden van namaak.

Ze loopt naar Ludo toe en klopt hem bemoedigend op de billen.

WIMMIE

Alles komt neer op deze ene vraag.
En dit is echt een goede tip.
Er is dé vraag die je moet zien te beantwoorden, vóórdát je met
een man in zee gaat.
...
Hoe zwaar zijn z'n ballen?

Wimmie voegt de daad bij het woord. Vrij hardhandig.

ZWART.

202.1 INT. IN DE SLAAPKAMER VAN JACOB LOOMAN AVOND

Licht van een zaklantaarn. Geert zit op het bed van zijn zoon. Jacob slaapt onrustig.
Geert kijkt bezorgd en voelt aan Jacobs voorhoofd.

202.2 INT. IN DE SLAAPKAMER VAN GEERT LOOMAN AVOND

Geert zit op zijn eigen bed. Hij heeft de telescoop in zijn hand. Hij breekt het glas en buigt het
apparaat met een enorme krachtsinspanning doormidden.

203. INT. IN DE KEUKEN VAN MARGOT

AVOND

Tientallen gevulde flessen melk staan op tafel. Zonder dop.
Opvallend is een zestal miniatuurflesje. Die zijn nog niet gevuld.

204. EXT. BIJ HET RIVIERTJE

AVOND

Het is donker. Jochem, Kristen en Veerle zitten bij een kampvuur en staren in de vlammen.
De stilte wordt onderbroken door de gsm van Jochem. Hij kijkt op het display en drukt hem weg.

JOCHEM

Mijn vader.

Veerle gooit een steentje in het water.

VEERLE

En wat als hij nou nooit meer terugkomt?

JOCHEM

Dan is hij niet goed wijs.

KRISTEN

Ik regel wel een nieuwe zwerver.

VEERLE (lacht)

Graag eentje met humor ...

Of op zijn minst begrip ...

Of - en dat is belangrijk – eentje die fatsoenlijk kan koken.

Een vegetariër...

JOCHEM

... die van Glacékoeken houdt.

Veerle glimlacht. Staat op. Tuurt in de duisternis naar het bos. Ze ziet niets.

VEERLE

Dit is de tweede keer al.

Ik haat het wanneer ik niet het initiatief heb.

Verdomme!

Normaal ben ik nooit zo'n hittepetit.

Jochem gromt. Kristen geeft hem een stomp.

Veerle wenst hen beiden goede nacht.

205. EXT. AAN DE OVERKANT VAN HET RIVIERTJE AVOND

Waldemar ligt tegen een boom en ziet Veerle in de richting van de schuur lopen.
Hij eet de laatste restanten van de haas.

206. EXT. BIJ HET RIVIERTJE AVOND

Kristen en Jochem staren in het vuur.

JOCHEM

Ik ben bang.

KRISTEN

Voor morgen?

JOCHEM

Nee, voor vannacht.

207. EXT. NAAST HET SPORTVELD AVOND

In een overdekte kapel naast het sportveld hangt het schilderij *De Heksenverbranding in 1689*. Jan en Rien staan op een ladder. Ze lichten het beeld uit met een theaterspot

Rien en Jan kijken als betoverd naar het beeld. Zoom in.

Onmiskkenbaar bewegen de mensen en de dieren op het schilderij. De heks boven het vuur bijvoorbeeld, lacht de broers vriendelijk toe.

208. EXT. IN EEN BOOM NAAST HET HUIS VAN MARGOT AVOND

De kerkklok slaat twaalf uur. Fenneke zit hoog in een boom. Het is volle maan.

Fenneke kijkt naar Margot in de tuin.

Gehuld in een wit nachthemd heeft Margot haar hoofd opgeheven naar de maan. Uit haar ogen stroomt werkelijk een vloed aan tranen. Die vangt ze op in een zilveren kom.

Margot staat in haar keuken. Met een pipet druppelt ze in elke fles melk drie tranen.

Fenneke kijkt ademloos toe.

Margot vult de zes miniatuurflesjes voor de helft met witte gelei. Ze lengt de dikke vloeistof aan met de tranen uit de kom. Dan schudt ze de flesjes.

Margot zet de pan met het restant van de witte gelei buiten in de tuin. Voldaan kijkt ze nogmaals op naar de maan.

Idefix zit naast haar en likt de pan leeg. Dan gaat hij op zijn achterste poten staan en loeit als een weerwolf.

ZWART

DE VOLGENDE DAG: *HEKSENJACHT*

209. CLOSE UP VAN EEN AFFICHE AAN EEN BOOM

Het affiche "*Heksenjacht / As You Like It: nog tien, negen, acht, zeven, zes, vijf, vier, drie, twee dagen*" wordt van de boom gescheurd.
Een nieuwe poster wordt opgehangen "*Dit is jouw dag!*".

210. EXT. VOOR DE HOOISCHUUR OCHTEND

Jochem staat in zijn onderbroek voor de stal. Zijn haren zijn door de war. Vol hooi.
Hij spreidt zijn armen en hij kraait - bij wijze van ochtendgroet - als de gelukkigste haan op aarde.
In de schuur schrikken de spelers wakker.

211. INT./EXT. DIVERSE BEELDEN DOOR ELKAAR GESNEDEN DAG

Beelden van sportsokken die worden aangetrokken. Beenbeschermers. Sport-bh's.
Paardenstaarten worden vastgebonden. Melkflessen op een kar gezet. Push ups.
Kniebuigingen. Een mueslireep. Thai Chi.
Een horloge wordt opengeklapt. Het is twaalf uur.

212. EXT. OP HET SPORTVELD DAG

Het horloge wordt dichtgeklapt. Iemand tikt de maat: één, twee, drie.
Overzichtsshot. Bij de kapel staan de dorpsbewoners strak in het gelid. Met hun rechterhand op hun borst zingen ze een strijdlid. In het Gronings.

De vreemdelingen in het dorp staan op een kluitje. Net als de bewoners dragen ze sportkleding. Ze zijn er allemaal, inclusief Ludo, Rogier, Waldemar en Frank.
Na het lied applaudisseren en fluiten ze luid.

Er worden blikken en bedreigingen uitgewisseld. Wimmie zoekt én krijgt oogcontact met Ludo. "Ik houd je in de gaten jongen", gebaart ze.
Frank staat zelfverzekerd, met zijn benen iets gespreid. Anneke en haar dochters dagen hem uit. Joep probeert Kristen. Fenneke staart naar Viggo.
Veerle test een bokshandschoen en slaat, in slow motion en op afstand, Waldemar KO.
Lotje vraagt Wolter naar de werking van een kruisboog.

213. EXT. NAAST HET SPORTVELD DAG

Margot staat naast haar kar en deelt melk uit. De afname is groot. Iedereen drinkt gulzig.

214. EXT. OP DE WEG NAAST HET SPORTVELD DAG

Geert en Jacob Looman komen aangelopen. Geert houdt zijn hand dwingend op Jacobs schouder en duwt hem als het ware voort.

Judith loopt naar hen toe. Geert glimlacht naar het meisje en loopt door.

JUDITH

Stop! Ik mag je niet doorlaten zonder test.

JACOB (angstig)

Wat voor een test?

JUDITH

Om echte jongens van namaak te onderscheiden.

215. EXT. NAAST HET SPORTVELD DAG

Margot bindt een koker met pijlen op haar rug. Echte pijlen.

Uit de melkkan pakt ze een brede leren riem met lussen. In elke lus zit een miniatuurflesje melk. Voorzichtig gespt ze de riem om.

216. EXT. BIJ DE WAGENS NAAST HET VELD DAG

Huilend loopt Jacob Looman tussen de auto's en tractoren. Gefrustreerd trapt hij tegen het wiel van de truck van Joep, Viggo en Peter. Hij klimt in de bak.

De geweren liggen er nog. Het ondergoed en de dode dieren zijn verdwenen.

Tussen de troep vindt Jacob een set startkabels.

217. EXT. OP HET SPORTVELD DAG

Het scherpe geluid van een fluit. Een startpistool. Een schot.

Achttien mensen storten zich in een rugby-scrum. Fanatiek en niet zachtzinnig.

Wimmie zet Ludo klem. Fenneke Viggo. Joep Kristen en Anneke Frank.

Trekken en duwen.

Dan komt de bal vrij. Else pakt behendig de bal en Eva loopt zich vrij. De twee andere zussen tackelen Frank, die als eerste achter de bal aangaat.

218. EXT. OP / NAAST DE WEG DAG

Jacob loopt van het terrein vandaan. De startkabels in zijn hand.

Midden in het weiland staat de witte VW-golf, half in een greppel.

Han zit achter het stuur met rooddoorlopen ogen. Een lege fles whisky ligt op het dashboard.

Madonna staat op het hoogste volume.

219. EXT. OP HET SPORTVELD DAG

Even later. Een voetbalwedstrijd. Frank heeft ruzie met Peter. Hij stoot met zijn borst tegen die van Peter.

FRANK (als Robert de Niro)
Are you t'king to me? Are you t'king to me?

Ander beeld. Touwtrekken. De toneelspelers tegen het dorp. Jan & Rien, Kristen, Rogier, Jochem, Waldemar en Veerle doen hun uiterste best. En met resultaat. Plotseling geven de dorpsbewoners op. De spelers vallen op elkaar.

VEERLE (boven op Waldemar)
Is that a gun in your pocket or are you just happy to see me?

WALDEMAR
Dream on baby. Dream!

220. EXT. BIJ HET HOK VAN KOOS DAG

Jacob nadert het varkenshok, met de startkabels.

JACOB
Kom dan. Koosje, kom dan. Kom.

221. EXT. OP HET SPORTVELD DAG

Judith kijkt plotseling op. Ze ruikt onraad.

222. EXT. BIJ HET VARKENSHOK DAG

Jacob houdt Koos met moeite tussen zijn benen. Hij zet de klemmen van de kabels op de tepels van het dier. Koos is radeloos. Hij piept, gromt, vecht, rukt zich los en bespringt Jacob.

223. EXT. OP HET SPORTVELD DAG

Andere wedstrijdbeelden. Fenneke staat in de startblokken. Drie plaatsen verder staat Viggo. Ze kijken elkaar aan. Viggo spuugt op de grond en slaat een kruis. Het pistool knalt. Honderd meter sprint. Fenneke wint, vlak voor Viggo.

Jan & Rien spelen verdienstelijk jeu de boules.

Kristen, Jochem, Peter, Joep en Margot staan bij de schietbaan. Kristen en Joep scoren hoog. Peter en Jochem raken nog net de schijf. De pijl van Margot verdwijnt in het luchtledige.

224. EXT. OP HET SPORTVELD DAG

Jacob komt verdwaasd aangelopen. Hij zit onder het bloed. Hij mist nu ook een deel van zijn andere oor.

Peter en Joep zien hem het eerste en lopen bezorgd op hem af. Jacob vertelt hortend en stotend. Hij wijst in de richting van de weg.

Plotseling komen Peter en Joep in beweging. Ze trekken Viggo bij Fenneke vandaan en rennen naar hun truck. Voor ze instappen pakken ze hun geweren uit de bak.

Met slippende banden rijden ze weg.

225. EXT. OP DE WEG DAG

De truck passeert Judith die in paniek komt aangefietst. De tranen lopen over haar wangen. Ze houdt een bebloede startkabel in haar hand. Ze rijdt het veld op, dwars door de wedstrijd. Ludo, Waldemar, Wimmie, Jochem, Veerle, Kristen en Margot kijken haar verbaasd aan.

JUDITH

Koos! Koos is weg.

226. EXT. OP DE WEG DAG

Margot, Judith, Wimmie en Idefix rijden met grote vaart in de melkkar. Margot heeft zich geen tijd gegund om haar schietuitrusting achter te laten. Ze rijdt met één hand, met de andere hand probeert ze tevergeefs de boog onder controle te krijgen. Af en toe slingert ze gevaarlijk over de weg. Judith bijt haar nagels. Wimmie vloekt. ‘Zijn ze helemaal besodemieterd’.

Twee honderd meter achter de melkkar rijdt de rode Eend. Kristen rijdt zo hard als ze kan. Naast haar zit Fenneke. Op de achterbank Jochem, Veerle, Waldemar en Rogier.

Ludo fietst als een bezetene op zijn racefiets. Hij vliegt de Eend voorbij.

Een eind achterop fietst Geert op de kleine fiets van Judith. Hij heeft ademhalingsproblemen.

227. EXT. IN HET BOS DAG

Margot scheurt van de weg een bospad op. Stofwolken.

Ludo rijdt met een noodgang het bos in. Over stenen, takken en boomstronken. Dit is niet goed voor zijn fiets.

Ook de Eend rijdt het bospad op. Kristen ziet nauwelijks de weg door het stof van Margot. De wagen hotst en botst gevaarlijk.

Ludo rijdt lek. “..®...*..†††..••†..†”

Hij gooit zijn fiets aan de kant en rent verder, dwars door het bos.

228.1 EXT. BIJ DE RUÏNE DAG

Het varkentje Koos kan geen kant meer op. Hij staat vast tussen twee muren van de ruïne. Peter, Joep en Viggo staan op vijf meter afstand en richten hun geweren op het varken.

Koos piept uit doodsangst. Aan één tepel hangt nog een startkabel. De andere tepel is verdwenen. Bloed loopt over zijn buik.

Margot en Judith, Idefix, Kristen, Wimmie, Waldemar, Jochem, Veerle, Rogier en Fenneke komen aangerend.

Peter en Viggo richten hun geweren op de aanstormende groep. Allen schrikken. Behalve Judith, die rent door. Ze valt Koos snikkend om de hals.

JOEP

Dat zou ik maar niet doen, als ik jou was.

Margot wijst met de punt van de boog richting Joep.

MARGOT (woedend)

Als je Judith of dat beest ook maar één haar krenkt ...

Peter schiet vlak voor haar voeten.

VIGGO

Niemand beweegt!

JOEP

Judith, ik tel tot tien. (laadt zijn pistool)

128.2 EXT. ACHTER DE RUÏNE DAG

Aan de achterkant van de ruïne komt Ludo aangerend. Hij blijft even staan om op adem te komen. Dan klimt hij zonder te aarzelen tegen de muur op.

128.3 EXT. VOOR DE RUÏNE DAG

De situatie is een ware shoot-out. Iedereen wordt onder schot gehouden en de spanning stijgt. Waldemar kijkt naar Jochem en Rogier. Ze zouden het kunnen wagen. Fenneke staart vol haat naar Viggo, Idefix naar Peter, Kristen naar Joep.

JOEP

Acht ... negen...

Plotseling springt Veerle voor Judith.

Jochem, Rogier en Waldemar komen in beweging. Peter en Viggo schieten tegelijkertijd. Rogier doet alsof hij geraakt is. Verwarring.

VEERLE (spreidt haar armen)

Kan je wel, tegen kleine meisjes.
Minuscule piemels en grote geweren.
Lummel. Durf jij het ook met blote handen.
Puur natuur.
Ik wel!
Weet je nog wat ik je beloofde, drie weken geleden, in zo'n
zelfde situatie?
Nee hè, daar ben je te dom voor. Dat ben je alweer vergeten.
Ik niet. *Ik ruk de ballen van je lijf!*
And that is a promise.

128.4 EXT. OP DE RUÏNE DAG

Ludo klimt het laatste stuk van de muur op handen en voeten. Hij hyperventileert. Hij is duidelijke doodsbang. Toch zet hij door. Hij kijkt over de rand en overziet het tableau. Niemand ziet hem, behalve Wimmie.
Ludo kijkt naar Judith. Hij sluit zijn ogen.

128.5 EXT. BIJ DE RUÏNE DAG

Wimmie ziet Ludo langzaam overeind komen. Hij trilt over zijn hele lichaam.
Viggo ziet Wimmie naar boven kijken. Op het moment dat hij zich omdraait, springt Ludo met een oerkreet op de nek van Joep.
Schoten. Alles gebeurt tegelijkertijd.
Waldemar springt voor Veerle. Een kogel raakt hem in de schouder.
Jochem en Idefix storten zich op Peter. Fenneke op Viggo. Er wordt gevochten.
Jochem krijgt een klap met een geweer. Hij valt neer met zijn hoofd tegen een steen.

In de verte komt Geert aangerend. Margot pakt zonder na te denken haar boog. Ze neemt een pijl, ze richt en schiet. De pijl zoekt in een strakke lijn door de lucht.
De pijl spiest Geert met geweld tegen een boom.

129. EXT BIJ DE RUÏNE DAG

Een paar minuten later.
Peter, Viggo en Joep liggen op de grond. Hun handen vastgebonden op de rug. Koos besnuffelt en likt hun gezichten.
Rogier loopt rond als een echte oorlogsregisseur, maar eigenlijk loopt alles vanzelf.
Kristen verbindt het hoofd van Jochem. Ze kijkt bezorgd. De wond is groot en hij spreekt wartaal. In het Limburgs.
Waldemar laat zich verzorgen door Veerle. Hij heeft een oppervlakkige schaafwond.
Judith hangt om de nek van Ludo. Wimmie zit op haar knieën voor hem. Ze scheurt zijn broek van onderen open. Professioneel, maar hardhandig, voelt ze of zijn been beschadigd is.
“Amai”. Het valt mee.

WIMMIE (tegen Judith)

Ik heb het je gezegd. Een echte vent.

Geert staat nog steeds vastgeklonken aan de boom. De pijl heeft zich door de schoudevulling van zijn colbert geboord. Geert is buiten adem van de inspanning.
Margot staat wijdbeens voor hem.

MARGOT (buigt zich naar hem toe)

Dit gaat niet goed zo.
Jij bent niet fit de laatste tijd.
Te weinig melk. Dat is ongezond.

Margot neemt een fles uit haar riem. Geert drinkt gulzig.

MARGOT

Nog één?

Geert drinkt een tweede fles. Dan een derde.

Perspectief vanuit Geert. Hij ziet Margot in een rode waas. Hij sluit zijn ogen.
Op zijn netvlies schieten beelden van Margot voorbij. Van vroeger, van de laatste weken, door de telescoop, in het café, in zijn armen.
Geschrokken opent hij zijn ogen.
Margot lacht geheimzinnig.
Dan zoent ze hem vol op de mond. Geert zoent terug.
Margot drukt hem stevig tegen de boom.

Veerle, Waldemar, Rogier, Wimmie en Ludo naderen verbaasd het spektakel. Ze klappen.

Fenneke zit tegen een houten schot van de ruïne. Nieuwsgierig naar de commotie verder in het bos, wil ze opstaan, maar door de plotselinge druk op het hout, breekt het schot in tweeën. Ze valt half de ruïne in.
Judith helpt haar overeind. Ze turen in het donker. Dan kijkt Fenneke geschrokken op naar Judith. Judith glimlacht en knikt haar toe.
Vanuit het donker haalt Fenneke een bezem tevoorschijn.

AS YOU LIKE IT

130. EXT. IN HET WEILAND VAN DE TONEELSPELERS AVOND

In de schemering branden theaterspots. Jan en Rien zitten nerveus aan de knoppen, nemen het draaiboek nog eens door.

In het weiland staan tientallen banken. Tot op de laatste gevuld met dorpsbewoners. Op de eerste rij zit Ludo geflankeerd door Judith en Wimmie. Hij draagt een net pak, wel iets te groot. Op zijn schoot een pan popcorn. Beiden dames graaien gretig.

Naast Judith zitten Frank (ook strak in het pak) en Anneke (in een rode jurk). Frank is nerveus. Zijn been trilt. Anneke legt haar hand op zijn dij.

Achter het toneel staan de dochters Roelfsma in elfenkostuums. De één nog mooier dan de ander. Ze staan te popelen om te beginnen.

Rogier loopt onrustig heen en weer. Hij kan niks meer doen.

Muziek. Aanvang.

131. EXT. IN HET WEILAND AVOND

Frank gaat staan en applaudiseert wanneer Else, Lisa, Anne en Eva op komen dansen. Anneke trekt hem terug op de bank.

132. EXT. OP HET PODIUM AVOND

Later in de voorstelling. Veerle draait zich als door een wesp gestoken om. Ze kijkt recht in het gezicht van Waldemar.

WALDEMAR

Goedendag, mijn liefste Rosalinde.

VEERLE

Zo, hoe is het, Orlando.

In de coulissen zit Jochem op een stoel. Om zijn hoofd zit een groot wit verband. Daarboven draagt hij een headset. Kristen staat naast hem met een hand op zijn schouder. Beiden kijken gespannen naar het toneel.

VEERLE

Waar ben jij al die tijd geweest?
Jij een minnaar? Nog één keer zo'n streek en je hoeft me nooit meer onder ogen te komen.

JOCHEM (in de coulissen)

Mijn schone Rosalinde ...

WALDEMAR

Mijn schone Rosalinde, het is nog geen uur later dan ik had beloofd.

VEERLE

Een uur beloftebreuk in de liefde! Wie een minuut door duizend deelt, en in één duizendste van die minuut zijn woord breekt in zaken van de liefde, van hem mag je zeggen dat cupido hem wel eens op de schouder geklopt heeft, maar - zoveel is zeker - zijn h art is nooit geraakt.

Waldemar en Veerle gaan volledig in elkaar op. Ze spelen de sterren van de hemel. Rogier kijkt met open mond toe. Tranen stromen over zijn wangen.

WALDEMAR

Vergeef me lieve Rosalinde.

VEERLE

Nee, als jij zo onbetrouwbaar bent, hoef je bij mij niet meer aan te komen. Dan laat ik mij nog liever het hof maken door een slak.

WALDEMAR

Een slak?

VEERLE

Ja, een slak. Want al komt hij traag, h j draagt zijn huis op zijn rug. Een beter bruidsschat, denk ik, dan jij een vrouw kunt geven. Daarnaast brengt hij zijn eigen noodlot mee.

WALDEMAR

En dat is?

VEERLE

Wel, horens! Uitsteeksels die, bij lieden zoals jij, door ons vrouwen worden opgewekt. Maar h j komt met zijn lot reeds toegerust en voorkomt zodoende de kwade naam van zijn vrouw.

WALDEMAR

De deugd zet geen horens op, en mijn Rosalinde is kuis.

VEERLE

Wat zou jij tegen mij zeggen, wanneer ik de echte, eerbare Rosalinde was?

WALDEMAR

Ik zou beginnen met een kus.

VEERLE

Nee, je doet er beter aan om met spreken te beginnen. Pas wanneer je bij gebrek aan stof moet ophouden, kan je de gelegenheid waarnemen om te kussen. Uitmuntende redenaars schrapen de keel als ze de draad even kwijt zijn, en voor minnaars, als zij - god beter 't - gebrek aan stof hebben is ... een kus de beste uitkomst.

WALDEMAR

Maar als de kus geweigerd wordt?

VEERLE

Dan dwingt zij je er om te smeken. En dán is er vanzelf weer nieuwe stof.

WALDEMAR

Maar wie raakt er ooit uitgepraat, wanneer hij bij zijn geliefde is?

VEERLE

Als ik jouw beminde was, dan krijg ik je zo stil. Mijn vernuft is nog altijd groter dan mijn kuisheid.

WALDEMAR

Niets meer te vertellen? Ik raak niet uitgepraat over mijn nachtelijke fantasieën.

VEERLE

Dat verhaal zou ik tussen mijn dijen smoren. Nog voordat jij op stoom bent gekomen. Geen fantasie zo groot, of hij kan worden nagespeeld.

Veerle houdt het niet meer en zoent Waldemar plat op de bek.
Applaus en gefluit uit het weiland.

233. EXT. OP EN VOOR HET PODIUM AVOND

Slotapplaus. Alle spelers en figuranten, Rogier, Jochem en Kristen nemen het applaus in ontvangst. De dorpsbewoners staat op de banken. Ze zijn wildenthousiast. Ze joelen en fluiten.

Dan harde muziek uit de boxen. Madonna. Publiek en spelers mengen zich. Er wordt gedanst en gezoend. Met name Frank houdt niet op met mensen tillen. Eerst gaan Else, Lisa, Anne en Eva de lucht in. Dan Anneke. Even later ontkomt ook Rogier niet.

234. EXT. VOOR DE STALLEN AVOND

Gedempte feestgeluiden, restanten discolicht.

Judith zit in het donker tegen de staldeuren. Ze speelt op een gameboy.

Uit de stallen komen wilde, grommende, onaardse geluiden. Steeds harder. "Amái!"

Even valt het stil. Judith luistert aandachtig. Dan begint het weer opnieuw.

Judith glimlacht en speelt verder op haar Nintendo.

235. EXT.

IN EN OM HET WEILAND

NACHT

Slotbeelden. Denk aan Asterix & Obelix.

Het is feest. Tafels zijn rijkelijk gevuld met uitzonderlijke spijzen. Er wordt gedanst en gezongen. Wijn vloeit overvloedig. Hier en daar liggen vrijende, zoenende paartjes.

Peter, Joep en Viggo zitten opgesloten in de stalen kooi die midden in het weiland staat. Even verder zit Jacob met een dik touw vastgebonden aan een boom. Koos knabbelt aan zijn tenen.

Afscheidsshots:

Kristen en Jochem zitten stoned onder een tafel. Ze voeren elkaar druiven. Op de tafel knippert de gsm van Jochem. 'Papa en mama' toont op het display.

Aan de oever van het riviertje pompt Margot een rubberboot op. Geert heeft zijn schoenen uitgetrokken en zijn broek opgerold. In beiden handen houdt hij een glas wijn. Hij lacht.

Wolter zit aan tafel en eet een everzwijn. Lotje zit tegenover hem met haar hoofd op tafel. Ze giechelt onophoudelijk. Achter elkaar rollen er versierclichés over haar lippen. "Zeg ... ehm, ken ik jou niet ergens van?"

Midden in de chaos van het feest spelen de broers Jan & Rien Bergman geconcentreerd een potje schaak.

Rogier danst met ontbloot bovenlijf een woeste regendans. Hij wordt aangemoedigd door een groepje jonge actrices en figuranten.

Idefix komt naar Koos toe gerend. In zijn bek heeft hij één van de miniatuurflesjes melk. Hij slingert het flesje zo de lucht in dat het stukvalt in een lege pan. Koos en Idefix lebben samen de pan leeg. Dan krijgen de ogen van Idefix ineens een vreemde glans.

Frank en Anneke kijken vol trots naar hun dochters die, nog steeds verkleed als elfjes, dansen op de tafels.

Veerle & Waldemar zitten op het toneel. Ze kijken tevreden naar het feest. Veerle geeft Waldemar de laatste Glacékoek uit het pak.

Wimmie, Ludo en Judith lopen het weiland in. Wimmie draagt Ludo's colbert. Het past haar wel. Ze rookt een dikke sigaar. Evenals Ludo.

Judith ziet Jacob vastgebonden aan de boom en gaat naast hem zitten.

JUDITH (vriendelijk)
Weet jij wat fellatio is?

Jacob kijkt haar angstig aan.

En Fenneke? Tja, Fenneke stapt op de bezemsteel. Ze wrijft driemaal over het hout en schiet dan plotseling de lucht in. Ze kan zich nog net vasthouden. Haar haren wapperen in de wind. Ze gilt van plezier.

Zoom out.

Perspectief van Fenneke. De felle maan verlicht het weiland. Fenneke vliegt hoger en hoger. De feestlichtjes worden kleiner en kleiner. Groningen wordt Nederland. Nederland wordt Europa. Europa wordt de wereld.

Fly me to the moon!

This document was created with Win2PDF available at <http://www.win2pdf.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.
This page will not be added after purchasing Win2PDF.